REGLUGERÐ EVRÓPUÞINGSINS OG RÁÐSINS (ESB) 2016/589 **2020/EES/16/09**

frá 13. apríl 2016

um vinnumiðlunarnet Evrópu (EURES-netið), aðgang launafólks að þjónustu vegna hreyfanleika og frekari samþættingu vinnumarkaða, og breytingu á reglugerðum (ESB) nr. 492/2011 og (ESB) nr. 1296/2013 (*)

EVRÓPUÞINGIÐ OG RÁÐ EVRÓPUSAMBANDSINS HAFA,

með hliðsjón af sáttmálanum um starfshætti Evrópusambandsins, einkum 46. gr.,

með hliðsjón af tillögu framkvæmdastjórnar Evrópusambandsins,

eftir að hafa lagt drög að lagagerð fyrir þjóðþingin,

með hliðsjón af áliti efnahags- og félagsmálanefndar Evrópusambandsins ([1]),

með hliðsjón af áliti svæðanefndarinnar ([2]),

í samræmi við almenna lagasetningarmeðferð ([3]),

og að teknu tilliti til eftirfarandi:

1) Frjáls för launafólks, sem er sett fram í 45. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins, telst til grundvallarréttinda borgara Sambandsins og er ein af stoðum innri markaðarins. Framkvæmd þessara réttinda er þróuð áfram í lögum Sambandsins með það að markmiði að tryggja fulla nýtingu þeirra réttinda sem borgarar Sambandsins og aðstandendur þeirra njóta.

2) Frjáls för launafólks er einn af lykilþáttunum í þróun samþætts vinnumarkaðar í Sambandinu, þ.m.t. á landamærasvæðum, sem gerir meiri hreyfanleika launafólks mögulegan, og eykur þar með fjölbreytni og stuðlar að félagslegri aðild í gervöllu Sambandinu og aðlögun einstaklinga, sem eru útilokaðir frá vinnumarkaðnum. Hún ýtir einnig undir það að fólk sem býr yfir viðeigandi færni finnist í lausar stöður og að sigrast verði á flöskuhálsum á vinnumarkaði.

3) Í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 492/2011 ([4]) var komið á fyrirkomulagi til afgreiðslu (e. clearance) og til upplýsingaskipta, og í framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar 2012/733/ESB ([5]) voru sett ákvæði um virkni vinnumiðlunarnets Evrópu (EURES-netið) í samræmi við þá reglugerð. Endurskoða þarf þennan regluramma til

(*) Þessi ESB-gerð birtist í Stjtíð. ESB L 107, 22.4.2016, bls. 1. Hennar var getið í ákvörðun sameiginlegu EES-nefndarinnar nr. 302/2019 frá 13. desember 2019 um breytingu á V. viðauka við EES-samninginn (Frelsi launþega til flutninga) og bókun 31 við EES-samninginn um samvinnu á sérstökum sviðum utan marka fjórþætta frelsisins, sjá EES-viðbæti við Stjórnartíðindi Evrópusambandsins nr. 14, 5.3.2020, bls. 52.

([1]) Stjtíð. ESB C 424, 26.11.2014, bls. 27.

([2]) Stjtíð. ESB C 271, 19.8.2014, bls. 70.

([3]) Afstaða Evrópuþingsins frá 25. febrúar 2016 (hefur enn ekki verið birt í Stjórnartíðindunum) og ákvörðun ráðsins frá 15. mars 2016.

([4]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 492/2011 frá 5. apríl 2011 um frjálsa för launafólks innan Sambandsins (Stjtíð. ESB L 141, 27.5.2011, bls. 1).

([5]) Framkvæmdarákvörðun framkvæmdastjórnarinnar (ESB) 2012/733/ESB frá 26. nóvember 2012 um framkvæmd reglugerðar Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 492/2011 að því er varðar afgreiðslu atvinnutilboða og atvinnuumsókna og endurreisn EURES-netsins (Stjtíð ESB L 328, 28.11.2012, bls. 21).

að endurspegla ný hreyfanleikamynstur, auknar kröfur um hreyfanleika á sanngirnisgrundvelli, breytingar á tækni til að deila gögnum um laus störf, notkun ýmissa ráðningaleiða fyrir launafólk og vinnuveitendur og aukið hlutverk annarra miðlara á vinnumarkaði til hliðar við opinberar vinnumiðlanir við veitingu ráðningarþjónustu.

4) Til þess að hjálpa launafólki, sem hefur rétt til að vinna í öðru aðildarríki, við að nýta sér þann rétt með skilvirkum hætti, stendur aðstoð samkvæmt þessari reglugerð til boða öllum borgurum Sambandsins, sem eiga rétt á að hefja störf sem launþegar, og aðstandendum þeirra í samræmi við 45. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Aðildarríki ættu að veita sama aðgang hverjum þeim ríkisborgara þriðja lands sem, samkvæmt lögum Sambandsins eða landslögum, nýtur jafnrar meðferðar og þegnar þess á þessu sviði. Þessi reglugerð er með fyrirvara um reglur um aðgang ríkisborgara þriðju landa að landsbundnum vinnumörkuðum eins og sett er fram í viðeigandi lögum Sambandsins og landslögum.

5) Vaxandi víxltengsl á milli vinnumarkaða kalla á aukna samvinnu milli vinnumiðlana, þ.m.t. þeirra sem eru á landamærasvæðum, til að koma á frjálsri för fyrir allt launafólk með valfrjálsum hreyfanleika vinnuafls innan Sambandsins á sanngirnisgrundvelli og í samræmi við lög Sambandsins og landslög og venjur samkvæmt a-lið 46. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Því ætti að koma á ramma fyrir samvinnu um hreyfanleika vinnuafls innan Sambandsins milli framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna. Innan þess ramma ætti að færa saman lausar stöður innan gervalls Sambandsins og möguleikann á að sækja um þessar lausu stöður, koma á fyrirkomulagi til veita launafólki og vinnuveitendum viðeigandi stuðningsþjónustu og sjá fyrir sameiginlegri aðferð við að miðla nauðsynlegum upplýsingum til að auðvelda slíka samvinnu.

6) Evrópudómstóllinn (Dómstóllinn) hefur talið að gefa þurfi hugtakinu „launafólk“ í 45. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins Evrópuréttarlega merkingu og skilgreina það í samræmi við hlutlæg viðmið sem einkenna ráðningarsambandið með tilliti til réttinda og skyldna þeirra sem í hlut eiga. Til þess að geta talist launþegi þarf einstaklingur að inna af hendi starf sem er raunverulegt og virkt, og er þá undanskilin starfsemi sem er svo lítil að umfangi að hún er aðeins óveruleg og aukaatriði. Grundvallarþáttur ráðningarsambands hefur verið talinn sá að einstaklingur inni af hendi þjónustu fyrir og undir stjórn annars einstaklings gegn þóknun á tilteknu tímabili ([1]). Hugtakið „launamaður“ hefur, við vissar kringumstæður, verið talið taka til einstaklinga sem stunda nám á námssamningi ([2]) eða eru í starfsþjálfun ([3]).

7) Evrópudómstóllinn hefur ávallt talið að frjáls för launafólks sé ein af grunnstoðum Sambandsins og þar af leiðandi að ákvæði sem mæli fyrir um það frelsi verði að túlka með rúmum hætti ([4]). Evrópudómstóllinn hefur talið að frjáls för launafólks sem mælt er fyrir um í 45. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins hafi einnig í för með sér tiltekin réttindi fyrir ríkisborgara aðildarríkja sem flytja innan Sambandsins í þeim tilgangi að leita að vinnu ([5]). Hugtakið „launamaður“ ætti þess vegna, að því er varðar þessa reglugerð, að teljast ná til atvinnuleitenda, hvort sem þeir eru aðilar að ráðningarsambandi eða ekki.

8) Til þess að auðvelda hreyfanleika vinnuafls innan Sambandsins óskaði leiðtogaráðið eftir því í sáttmálanum um hagvöxt og atvinnu að kannaður yrði sá möguleiki að víkka út EURES-netið þannig að það næði yfir lærlings- og starfsnemastöður. Lærlings- og starfsnemastöður ættu að falla undir þessa reglugerð að því tilskildu að umsækjendur sem verða fyrir valinu séu í ráðningarsambandi. Aðildarríki ættu að geta undanskilið frá afgreiðslu tiltekna flokka lærlings- og starfsnemastaða til þess að tryggja samhengi og virkni menntakerfa sinna og til að taka tillit til þarfarinnar á

([1]) Sjá einkum dóma Evrópudómstólsins frá 3. júlí 1986 í máli Deborah Lawrie-Blum gegn Land Baden-Württemberg, C-66/85, ECLI:EU:C:1986:284, málsgreinar 16 og 17, frá 21. júní 1988 í máli Steven Malcolm Brown gegn The Secretary of State for Scotland C-197/86, ECLI:EU:C:1988:323, málsgrein 21, og frá 31. maí 1989 í máli I. Bettray gegn Staatssecretaris van Justitie, C-344/87, ECLI:EU:C:1989:226, málsgreinar 15 og 16.

([2]) Dómur Evrópudómstólsins frá 19. nóvember 2002 í máli Bülent Kurz, né Yüce gegn Land Baden-Württemberg, C-188/00, ECLI:EU:C:2002:694.

([3]) Dómur Evrópudómstólsins frá 26. febrúar 1992 í máli M. J. E. Bernini gegn Minister van Onderwijs en Wetenschappe, C-3/90, ECLI:EU:C:1992:89, og frá 17. mars 2005, í máli Karl Robert Kranemann gegn Land Nordrhein-Westfalen, C-109/04, ECLI:EU:C:2005:187.

([4]) Sjá einkum dóm Evrópudómstólsins frá 3. júní 1986 í máli R. H. Kempf gegn Staatssecretaris van Justitie, C-139/85, ECLI:EU:C:1986:223, málsgrein 13.

([5]) Dómur Evrópudómstólsins frá 26. febrúar 1991 í máli The Queen gegn Immigration Appeal Tribunal, ex parte Gustaff Desiderius Antonissen, C-292/89, ECLI:EU:C:1991:80.

að móta virk vinnumarkaðsstefnuúrræði sín á grundvelli þarfa launafólksins sem úrræðin beinast að. Taka ætti tillit til tilmæla ráðsins frá 10. mars 2014 um gæðaramma fyrir starfsþjálfun ([1]) í þeim tilgangi að bæta gæði starfsþjálfunar, einkum að því er varðar inntak náms og þjálfunar og vinnuskilyrði, með það fyrir augum að auðvelda umskiptin frá námi, atvinnuleysi eða óvirkni til vinnu. Í samræmi við þau tilmæli ætti að virða réttindi og vinnuskilyrði starfsnema samkvæmt viðeigandi lögum Sambandsins og landslögum.

9) Til fyllingar upplýsingum um lærlings- og starfsnemastöður sem í boði eru, sem kveðið er á um í þessari reglugerð, geta komið veflæg tæki og þjónusta sem framkvæmdastjórnin eða aðrir aðilar þróa og sem gera vinnuveitendum kleift að koma beint á framfæri við launafólk möguleikum á lærlings- og starfsnemastöðum innan Sambandsins.

10) Frá því að EURES-netinu var komið á laggirnar árið 1994 hefur það verið samstarfsnet framkvæmdastjórnarinnar og opinberra vinnumiðlana til að veita upplýsingar, ráðgjöf og annast ráðningar eða atvinnumiðlun í þágu launafólks og vinnuveitenda og einnig borgara Sambandsins sem vilja nýta sér meginregluna um frjálsa för launafólks, með tengslaneti þess og með þjónustuleiðum á Netinu sem eru aðgengilegar á evrópsku vefgáttinni fyrir hreyfanleika á vinnumarkaði (EURES-vefgáttin). Þörf er á samræmdari afgreiðslu, stuðningsþjónustu og upplýsingaskiptum um hreyfanleika vinnuafls innan Sambandsins. Því ætti að endurreisa EURES-netið og endurskipuleggja það sem hluta af endurskoðaða reglurammanum til þess að styrkja það frekar. Ákvarða ætti hlutverk og ábyrgð mismunandi stofnana og fyrirtækja sem taka þátt í EURES-netinu.

11) Samsetning EURES-netsins ætti að vera nægilega sveigjanleg til að laga sig að breyttri þróun á markaðnum fyrir ráðningarþjónustu. Tilkoma margs konar vinnumiðlunarþjónustu bendir til þess að þörf sé á samstilltu átaki framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna til að víkka út EURES-netið sem helsta tæki Sambandsins til að veita ráðningarþjónustu innan Sambandsins. Breiðari aðild að EURES-netinu myndi hafa félagslegan, efnahagslegan og fjárhagslegan ávinning í för með sér og gæti einnig stuðlað að tilurð nýstárlegra námsleiða og samstarfsforma, þ.m.t. um gæðastaðla á sviði lausra staða og stuðningsþjónustu á lands-, svæðis- og staðarvísu og yfir landamæri.

12) Útvíkkun aðildar að EURES-netinu myndi gera veitingu þjónustu skilvirkari með því að auðvelda samstarfsaðild og auka samlegðaráhrif og gæði, og myndi auka markaðshlutdeild EURES-netsins, að svo miklu leyti sem nýir þátttakendur myndu gera lausar stöður, atvinnuumsóknir og ferilskrár aðgengilegar og bjóða launafólki og vinnuveitendum stuðningsþjónustu.

13) Það ætti að vera mögulegt fyrir hvaða stofnun eða fyrirtæki sem er, þ.m.t. opinberar ráðningarþjónustur, einkareknar ráðningarþjónustur eða ráðningarþjónustur í þriðja geiranum, sem skuldbinda sig til að uppfylla öll skilyrði og inna af hendi öll þau verkefni, sem sett eru fram í þessari reglugerð, að verða aðilar að EURES-netinu.

14) Tilteknar stofnanir og fyrirtæki myndu ekki geta innt af hendi öll þau verkefni sem krafist er af aðilum að EURES-netinu samkvæmt þessari reglugerð en gætu lagt mikið af mörkum til EURES-netsins. Því er viðeigandi að veita þeim tækifæri til að verða samstarfsaðilar EURES-netsins í undantekningartilvikum. Slíka undantekningu ætti aðeins að veita þegar það er réttlætanlegt og hægt væri að réttlæta það á grundvelli smæðar umsækjanda, takmarkaðs fjármagns hans, vegna þess að hann sinnir ekki venjulega öllum þeim verkefnum sem krafist er eða vegna þess hann er ekki rekinn í hagnaðarskyni.

15) Fjölþjóðleg samvinna og samvinna yfir landamæri og stuðningur við alla aðila að EURES-netinu og samstarfsaðila þess sem starfa í aðildarríkjunum yrði gerð auðveldari með skipulagseiningu á vettvangi Sambandsins („evrópsku samráðsskrifstofunni“). Evrópska samráðsskrifstofan ætti að leggja til sameiginlegar upplýsingar, tæki og leiðbeiningar, þjálfunarstarfsemi sem þróuð er í samvinnu við aðildarríkin og þjónustuver. Þjálfunarstarfsemin og þjónustuverið ættu einkum að aðstoða starfsfólk stofnana og fyrirtækja sem taka þátt í EURES-netinu, sem eru sérfræðingar í pörun atvinnuleitenda og starfa, atvinnumiðlun og ráðningum, auk þess að veita upplýsingar, leiðsögn og aðstoð til launafólks, vinnuveitenda og stofnana sem hafa áhuga á málefnum sem varða hreyfanleika milli landa og yfir landamæri, og eru í beinu sambandi við þá markhópa í þeim tilgangi. Evrópska samráðsskrifstofan ætti líka að bera ábyrgð á rekstri og þróun EURES-vefgáttarinnar og sameiginlegum upplýsingatækniverkvangi. Gera ætti vinnuáætlanir til marga ára í samráði við aðildarríkin til að stýra starfi hennar.

([1]) Stjtíð. ESB C 88, 27.3.2014, bls. 1.

16) Aðildarríkin ættu að koma á fót landsbundnum samræmingarskrifstofum til að tryggja flutning tiltækra gagna til EURES-vefgáttarinnar og veita öllum aðilum að EURES-netinu og samstarfsaðilum á þeirra svæði almennan stuðning og aðstoð, þ.m.t. varðandi það hvernig taka eigi á kvörtunum og vandamálum að því er varðar lausar stöður í samvinnu við önnur viðeigandi opinber yfirvöld þegar við á, svo sem vinnueftirlit. Aðildarríkin ættu að styðja samvinnu við samsvarandi aðila í öðrum aðildarríkjum, þ.m.t. yfir landamæri, og við evrópsku samráðsskrifstofuna. Landsbundnu samræmingarskrifstofurnar ættu einnig að hafa það verkefni að sannreyna að farið sé að stöðlum varðandi eiginleg og tæknileg gæði gagna og persónuvernd. Til að auðvelda samskipti við evrópsku samráðsskrifstofuna og aðstoða landsbundnu samræmingarskrifstofurnar við að stuðla að því að allir aðilar að EURES-netinu og samstarfsaðilar á svæði þeirra fylgi þessum stöðlum ættu landsbundnu samræmingarskrifstofurnar að tryggja samræmdan flutning gagna til EURES-vefgáttarinnar um eina samræmda rás, og nota til þess fyrirliggjandi landsbundna upplýsingatækniverkvanga þar sem við á. Til þess veita gæðaþjónustu tímanlega ættu aðildarríkin að tryggja að landsbundnar samræmingarskrifstofur þeirra hafi nægilegan fjölda þjálfaðs starfsfólks og önnur tilföng sem nauðsynleg eru til þess að sinna verkefnum sínum eins og mælt er fyrir um í þessari reglugerð.

17) Þátttaka aðila vinnumarkaðarins í EURES-netinu stuðlar einkum að greiningu á hindrunum gegn hreyfanleika auk þess að efla valfrjálsan hreyfanleika vinnuafls á sanngirnisgrundvelli innan Sambandsins, þ.m.t. á landamærasvæðum. Fulltrúar aðila vinnumarkaðarins á vettvangi Sambandsins ættu því að geta sótt fundi samræmingarhópsins sem komið er á fót samkvæmt þessari reglugerð og ættu að vera í reglulegum viðræðum við evrópsku samráðsskrifstofuna auk þess sem landsbundin samtök vinnuveitenda og stéttarfélög ættu að taka þátt í samstarfinu við EURES-netið sem landsbundnu samræmingarskrifstofurnar greiða fyrir með reglulegum viðræðum við aðila vinnumarkaðarins í samræmi við landslög og venju. Aðilar vinnumarkaðarins ættu að geta sótt um að gerast aðilar að EURES-netinu eða samstarfsaðilar þess að uppfylltum viðkomandi skyldum samkvæmt þessari reglugerð.

18) Með tilliti til sérstakrar stöðu opinberra vinnumiðlana ættu aðildarríki að tilnefna þær sem aðila að EURES-netinu án þess að þær þurfi að fara í gegnum inngönguferli. Aðildarríki ættu að tryggja að opinberar vinnumiðlanir fari a.m.k. að sameiginlegu lágmarksviðmiðunum sem settar eru fram í I. viðauka (sameiginlegar lágmarksviðmiðanir) og uppfylli þær skyldur sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð. Að auki geta aðildarríkin fengið opinberum vinnumiðlunum sínum í hendur almenn verkefni eða starfsemi sem tengist skipulagningu vinnu samkvæmt þessari reglugerð, þ.m.t. þróun og rekstur landsbundinna kerfa til taka inn nýja aðila og samstarfsaðila EURES-netsins. Sérhver opinber vinnumiðlun ætti að hafa yfir að ráða nægilegri getu, tækniaðstoð, fjármagni og mannauði til að uppfylla skyldur sínar samkvæmt þessari reglugerð.

19) Í samræmi við valdheimildir sínar að því er varðar skipulagningu vinnumarkaða ættu aðildarríkin að bera ábyrgð á því að taka inn stofnanir eða fyrirtæki sem aðila að EURES-netinu og samstarfsaðila þess á sínu yfirráðasvæði. Slík innganga ætti að vera með fyrirvara um að sameiginlegu lágmarksviðmiðanirnar séu uppfylltar og nokkrar grunnreglur um inngönguferli til að tryggja gagnsæi og jöfn tækifæri við inngöngu í EURES-netið, jafnframt því að tryggja nauðsynlegan sveigjanleika til að taka megi tillit til mismunandi landsbundinna líkana og samstarfsforma milli opinberra vinnumiðlana og annarra aðila á vinnumarkaði aðildarríkjanna. Aðildarríkin ættu að geta afturkallað slíka inngöngu ef stofnun eða fyrirtæki hættir að uppfylla gildandi viðmiðanir eða kröfur sem giltu um inngöngu viðkomandi.

20) Tilgangur þess að setja sameiginlegar lágmarksviðmiðanir til að gerast aðili að EURES-netinu eða samstarfsaðili þess er að tryggja að farið sé að lágmarksgæðastöðlum. Umsóknir um inngöngu ætti því að meta a.m.k. með hliðsjón af sameiginlegu lágmarksviðmiðununum.

21) Eitt af markmiðum EURES-netsins er að styðja við sanngjarnan og valfrjálsan hreyfanleika vinnuafls innan Sambandsins og þess vegna ættu sameiginlegu lágmarksviðmiðanirnar, sem stofnanir og fyrirtæki þurfa að uppfylla til að fá inngöngu í EURES-netið, líka að hafa að geyma þá kröfu að stofnanirnar og fyrirtækin skuldbindi sig til þess að virða að fullu gildandi vinnumálastaðla og lagaskilyrði, þ.m.t. meginregluna um bann við mismunun. Því ættu aðildarríki að geta synjað stofnunum og fyrirtækjum, sem ekki fara að vinnumálastöðlum eða lagaskilyrðum, einkum þeim sem varða laun og vinnuskilyrði, um inngöngu eða afturkallað hana. Ef synjað er um inngöngu eða hún afturkölluð á grundvelli þess að ekki er farið að þessum stöðlum eða kröfum ætti viðkomandi landsbundin samræmingarskrifstofa að upplýsa evrópsku samráðsskrifstofuna um það, sem ætti síðan að áframsenda upplýsingarnar til hinna landsbundnu samræmingarskrifstofanna. Landsbundnu samræmingarskrifstofurnar geta gripið til viðeigandi ráðstafana að því er varðar stofnanir og fyrirtæki sem starfa á þeirra svæði í samræmi við landslög þeirra og venjur.

22) Starfsemi stofnana og fyrirtækja sem tekin hafa verið inn í EURES-netið ætti að sæta eftirliti aðildarríkjanna til þess að tryggja að þau beiti ákvæðum þessarar reglugerðar rétt. Aðildarríkin ættu að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja að reglufylgni verði eins og best verður á kosið. Eftirlit ætti einkum að byggjast á gögnum sem þessar stofnanir og fyrirtæki láta landsbundnum samræmingarskrifstofum í té í samræmi við þessa reglugerð, en gæti líka falist í eftirlits- og endurskoðunarráðstöfunum þegar við á, svo sem úrtakskönnunum. Þar á meðal ætti að vera eftirlit með því hvort farið sé að gildandi kröfum um aðgengi.

23) Stofna ætti samræmingarhóp til fara með samræmingarhlutverk að því er varðar starfsemi og virkni EURES-netsins. Hann ætti að vera vettvangur fyrir upplýsingaskipti og miðlun bestu starfsvenja, einkum varðandi þróun og miðlun viðeigandi upplýsinga og leiðbeininga til launafólks innan alls EURES-netsins, þ.m.t. launafólks sem sækir vinnu yfir landamæri, og vinnuveitenda. Einnig ætti að hafa samráð við hópinn þegar sniðmát, tæknistaðlar og snið eru undirbúin og einnig varðandi skilgreininguna á samræmdum, ítarlegum forskriftum um gagnasöfnun og -greiningu. Aðilar vinnumarkaðarins ættu að geta verið viðstaddir umræður samræmingarhópsins, einkum varðandi stefnumótandi áætlanagerð, þróun, framkvæmd, eftirlit með og mat á þjónustu og starfsemi eins og um getur í þessari reglugerð. Til þess að ná samlegðaráhrifum milli starfs EURES-netsins og nets opinberra vinnumiðlana (PES Network) sem komið var á með ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 573/2014/ESB ([1]), ætti samræmingarhópurinn að vinna með stjórn nets opinberra vinnumiðlana. Slíkt samstarf ætti að hafa í för með sér miðlun bestu starfsvenja og að stjórnin sé upplýst um núverandi og fyrirhugaða starfsemi EURES-netsins.

24) Þjónustumerki EURES-netsins, auk kennimerkisins sem einkennir það, er skráð Evrópuvörumerki hjá Hugverkastofu Evrópusambandsins. Aðeins evrópska samráðsskrifstofan hefur vald til að veita þriðju aðilum leyfi til að nota EURES-kennimerkið í samræmi við reglugerð ráðsins (EB) nr. 207/2009 ([2]). Evrópska samráðsskrifstofan ætti að upplýsa viðkomandi stofnanir og fyrirtæki um það.

25) Til þess koma áreiðanlegum og uppfærðum upplýsingum til launafólks og vinnuveitenda um mismunandi þætti varðandi hreyfanleika vinnuafls og félagslega vernd innan Sambandsins ætti EURES-netið að vera í samstarfi við aðra aðila, þjónustur og net Sambandsins sem auðvelda hreyfanleika og upplýsa borgara Sambandsins um réttindi þeirra samkvæmt lögum Sambandsins, svo sem Evrópunet jafnréttisstofnana, gáttina Þín Evrópa, Evrópsku ungmennagáttina og SOLVIT, stofnanir sem vinna að samstarfi yfir landamæri og stofnanir sem bera ábyrgð á gagnkvæmri viðurkenningu á starfsmenntun og hæfi og aðila sem bera ábyrgð á að stuðla að, greina, fylgjast með og styðja jafna meðferð launafólks og eru tilnefndir í samræmi við tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/54/ESB ([3]). Til þess að tryggja samlegðaráhrif ætti EURES-netið einnig að vera í samstarfi við viðkomandi aðila sem fjalla um samræmingu á sviði almannatrygginga.

26) Neyting réttarins um frjálsa för launafólks yrði gerð auðveldari með því að koma upp leiðum til að styðja afgreiðslu til þess að gera vinnumarkaðinn fyllilega aðgengilegan bæði launafólki og vinnuveitendum. Því ætti að þróa sameiginlegan upplýsingatækniverkvang á vettvangi Sambandsins sem framkvæmdastjórnin ætti að reka. Trygging þessa réttar hefur í för með sér valdeflingu launafólks sem öðlast aðgang að atvinnutækifærum um gjörvallt Sambandið.

27) Þegar um er að ræða stafræna notkun gætu gögn úr atvinnuumsóknum og ferilskrám verið sett fram í formi upplýsingasíðu um atvinnuleitandann.

28) Sameiginlegi upplýsingatækniverkvangurinn, sem færir saman lausar stöður og möguleikann á að sækja um þessar lausu stöður og gerir launafólki og vinnuveitendum jafnframt kleift að para saman gögn sjálfkrafa samkvæmt ýmsum viðmiðunum og stigum, ætti að auðvelda það að jafnvægi náist á vinnumörkuðum Sambandsins, og stuðla þannig að aukinni atvinnu innan Sambandsins.

29) Til þess að stuðla að frjálsri för launafólks ætti að birta á EURES-vefgáttinni allar lausar stöður, sem eru gerðar öllum aðgengilegar á vegum opinberra vinnumiðlana og annarra aðila að EURES-netinu eða, þar sem við á, samstarfsaðila EURES-netsins. Við sérstakar aðstæður, hins vegar, og með það fyrir augum að tryggja að EURES-vefgáttin hafi aðeins að geyma upplýsingar sem varða hreyfanleika innan Sambandsins, ættu aðildarríkin að mega gefa vinnuveitendum

([1]) Ákvörðun Evrópuþingsins og ráðsins nr. 573/2014/ESB frá 15. maí 2014 um aukið samstarf milli opinberra vinnumiðlana (Stjtíð. ESB L 159, 28.5.2014, bls. 32).

([2]) Reglugerð ráðsins (EB) nr. 207/2009 frá 26. febrúar 2009 um Evrópuvörumerki (Stjtíð. ESB L 78, 24.3.2009, bls. 1).

([3]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 2014/54/ESB frá 16. apríl 2014 um ráðstafanir til að greiða fyrir því að launþegar geti nýtt sér þau réttindi sem þeir hafa í tengslum við frjálsa för launþega (Stjtíð. ESB L 128, 30.4.2014, bls. 8).

möguleika á að birta ekki lausa stöðu á EURES-vefgáttinni, að undangengnu hlutlægu mati vinnuveitandans á þeim kröfum sem varða umrætt starf, eins og sérstakri færni og hæfni sem gerð er krafa um til þess að sinna starfskyldum með fullnægjandi hætti, sem eru ein og sér grundvöllur þess að vinnuveitandinn réttlætir það að lausa staðan sé ekki birt.

30) Launafólk ætti hvenær sem er að geta dregið til baka samþykki sitt og farið fram á að sum eða öll gögn, sem gerð eru aðgengileg, séu fjarlægð eða þeim breytt. Launafólk ætti að geta valið úr möguleikum til að takmarka aðgang að gögnum sínum eða að tilteknum eigindum.

31) Lagaleg ábyrgð á að tryggja eiginleg og tæknileg gæði upplýsinga, sem gerðar eru aðgengilegar á sameiginlega upplýsinga-tækniverkvangnum, einkum að því er varðar gögn um lausar stöður, liggur hjá þeim stofnunum og fyrirtækjum sem gera upplýsingarnar aðgengilegar í samræmi við lögin og samkvæmt þeim stöðlum sem aðildarríkin setja fram. Evrópska samráðsskrifstofan ætti að auðvelda samvinnu með það í huga að koma upp um öll svik eða misnotkun í tengslum við upplýsingaskipti á vettvangi Sambandsins. Allir hlutaðeigandi aðilar ættu að tryggja veitingu gæðagagna.

32) Til að gera starfsfólki aðila að EURES-netinu og samstarfsaðila þess, svo sem umsjónaraðilum mála, kleift að framkvæma snögga og nægilega góða leit og pörunaraðgerðir, er mikilvægt að ekki séu tæknilegar hindranir hjá þessum stofnunum og fyrirtækjum sem standa í vegi fyrir notkun opinberlega aðgengilegra gagna úr EURES-vefgáttinni, til þess að vinna með slík gögn geti verið hluti af þeirri ráðningar- og atvinnumiðlunarþjónustu sem í boði er.

33) Framkvæmdastjórnin er að þróa evrópskt flokkunarkerfi fyrir færni/hæfni, menntun og hæfi og starfsgreinar („evrópska flokkunarkerfið“). Evrópska flokkunarkerfið er staðlað hugtakakerfi fyrir starfsgreinar, færni, hæfni og menntun og hæfi með það að markmiði að auðvelda atvinnuumsóknir á Netinu innan Sambandsins. Rétt þykir að þróa samvinnu milli framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna varðandi samvirkni og sjálfvirka pörun lausra staða við atvinnuumsóknir og ferilskrár („sjálfvirk pörun“), þ.m.t. yfir landamæri, um sameiginlega upplýsingatækniverkvanginn. Slík samvinna ætti m.a. að felast í vörpun frá lista evrópska flokkunarkerfisins yfir færni/hæfni og starfsgreinar við landsbundin flokkunarkerfi. Halda ætti aðildarríkjunum upplýstum um þróun evrópska flokkunarkerfisins.

34) Gögn sem aðildarríkin þróa í tengslum við evrópska viðmiðarammann um menntun og hæfi (European Qualification Framework (EQF)) gætu gagnast sem innlegg í evrópska flokkunarkerfið að því er varðar menntun og hæfi. Bestu starfsvenjur og fengin reynsla af evrópska viðmiðarammanum um menntun og hæfi gætu nýst til að þróa frekar tengslin milli gagnasafna hans og evrópska flokkunarkerfisins.

35) Gerð skráar til að varpa landsbundnum flokkunarkerfum við lista evrópska flokkunarkerfisins yfir færni/hæfni og starfsgreinar eða, þess í stað, það að láta evrópska flokkunarkerfið koma í stað landsbundinna flokkunarkerfa, gæti haft í för með sér kostnað fyrir aðildarríkin. Slíkur kostnaður gæti verið breytilegur milli aðildarríkja. Framkvæmdastjórnin ætti að veita tæknilega aðstoð og, þegar það er mögulegt, fjárstuðning samkvæmt gildandi reglum um viðkomandi tiltækar fjármögnunarleiðir, svo sem reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1296/2013 ([1]).

36) Aðilar að EURES-netinu og, þar sem við á, samstarfsaðilar EURES-netsins ættu að tryggja aðgang að stuðningsþjónustu fyrir allt launafólk og vinnuveitendur sem leita aðstoðar þeirra. Koma ætti á sameiginlegri nálgun í tengslum við þessa þjónustu og tryggja, eftir því sem frekast er unnt, meginregluna um jafna meðferð launafólks og vinnuveitenda sem leita aðstoðar í tengslum við hreyfanleika vinnuafls innan Sambandsins, óháð staðsetningu þeirra innan Sambandsins. Því ætti að setja meginreglur og reglur að því er varðar aðgengi að stuðningsþjónustu á yfirráðasvæði hvers aðildarríkis.

37) Þegar þjónusta er veitt samkvæmt þessari reglugerð ætti ekki að fara með sambærilegar aðstæður á mismunandi hátt og ekki fara með ólíkar aðstæður á sama hátt nema slík meðferð sé rökstudd á hlutlægan hátt. Ekki ætti að vera um neina mismunun að ræða á grundvelli þjóðernis, kynferðis, kynþáttar eða þjóðernislegs uppruna, trúarbragða eða skoðana, fötlunar, aldurs eða kynhneigðar þegar slík þjónusta er veitt.

38) Víðtækara og heildstæðara val á aðstoð varðandi hreyfanleikatækifæri vinnuafls innan Sambandsins er í þágu launafólks. Stuðningsþjónusta mun hjálpa til við að draga úr hindrunum sem launafólk mætir þegar það neytir réttar síns samkvæmt lögum Sambandsins og nýta með skilvirkari hætti öll atvinnutækifæri og tryggja þannig betri atvinnuhorfur einstaklinga og leiðir fyrir launafólk, þ.m.t. þá sem tilheyra viðkvæmum hópum. Allt launafólk sem hefur áhuga ætti því

([1]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 1296/2013 frá 11. desember 2013 um áætlun Evrópusambandsins um atvinnumál og félagslega nýsköpun (EaSI) og um breytingu á ákvörðun nr. 283/2010/ESB um að koma á fót evrópskri örfjármögnunarleið innan Progress-áætlunarinnar í þágu atvinnu og félagslegrar aðildar (Stjtíð. ESB L 347, 20.12.2013, bls. 238).

að hafa aðgang að almennum upplýsingum um atvinnutækifæri og um lífskjör og vinnuskilyrði í öðru aðildarríki auk grundvallaraðstoðar við að útbúa ferilskrár. Að sanngjarnri beiðni áhugasams launafólks ætti það einnig að geta fengið persónulegri aðstoð, að teknu tilliti til venju í hverju ríki fyrir sig. Frekari aðstoð við atvinnuleit og önnur viðbótarþjónusta gæti falið í sér þjónustu svo sem val á stöðum við hæfi, aðstoð við að gera atvinnuumsóknir og ferilskrár og að fá skýringar varðandi tilteknar lausar stöður í öðrum aðildarríkjum.

39) Stuðningsþjónusta gæti einnig auðveldað þeim vinnuveitendum, sem hafa áhuga á að ráða fólk innan Sambandsins, að finna heppilegan umsækjanda í öðru aðildarríki. Allir áhugasamir vinnuveitendur ættu að geta fengið upplýsingar um sértækar reglur og þætti sem varða ráðningu fólks frá öðru aðildarríki auk grundvallaraðstoðar við að útbúa tilkynningar um lausar stöður. Vinnuveitendur ættu einnig að geta fengið persónulegri aðstoð þegar ráðning er talin líkleg, að teknu tilliti til venju í hverju ríki fyrir sig. Frekari aðstoð gæti líka falið í sér forval umsækjenda, að auðvelda beint samband milli vinnuveitenda og umsækjenda með aðstoð sérstakra tóla á Netinu eða viðburða, svo sem atvinnumessa (e. job fairs), og stjórnunaraðstoð á meðan ráðningarferli stendur, sérstaklega fyrir lítil og meðalstór fyrirtæki.

40) Þegar aðilar að EURES-netinu og, þar sem við á, samstarfsaðilar þess veita launþegum og vinnuveitendum grunnupplýsingar varðandi EURES-vefgáttina og EURES-netið ættu þeir að koma á greiðum aðgangi að stuðningsþjónustu samkvæmt þessari reglugerð, ekki aðeins með því að tryggja að slík þjónusta sé aðgengileg fari einstakir launþegar eða vinnuveitandur skýrt fram á það, heldur einnig, þegar við á, með því að veita launafólki og vinnuveitendum, að eigin frumkvæði, upplýsingar um EURES-netið þegar þeir hafa fyrst samband („samþætting EURES"), og með því að bjóða fram að fyrra bragði aðstoð á þessu sviði meðan á ráðningarferlinu stendur.

41) Djúpur skilningur á þörf fyrir vinnuafl að því er varðar starfsgreinar, geira og þarfir vinnuveitenda væri í þágu réttarins til frjálsrar farar launafólks innan Sambandsins. Í stuðningsþjónustu ætti því að felast gæðaaðstoð við vinnuveitendur, einkum lítil og meðalstór fyrirtæki. Nánu samstarfi milli vinnumiðlana og vinnuveitenda er ætlað að fjölga lausum stöðum í boði, bæta pörun vinnuveitenda við heppilega umsækjendur auk þess að bæta vinnumarkaðsupplýsingar almennt.

42) Stuðningsþjónusta við launafólk tengist neytingu þess á grundvallarréttinum til frjálsrar farar sem launafólk samkvæmt lögum Sambandsins og ætti að vera ókeypis. Stuðningsþjónusta við vinnuveitendur má hins vegar vera gjaldskyld, í samræmi við landslög og venju.

43) Til þess að gera stofnunum og fyrirtækjum, sem sækja um inngöngu og stefna að því að veita upplýsingar og aðstoð yfir Netið, kleift að taka þátt í EURES-netinu, ætti þeim að vera gert mögulegt að veita stuðningsþjónustuna, sem vísað er til í þessari reglugerð, sem rafræna þjónustu. Með tilliti til þess að stafrænt læsi er talsvert mismunandi milli aðildarríkja ættu a.m.k. opinberar vinnumiðlanir einnig að geta veitt stuðningsþjónustu með öðrum hætti en yfir Netið þegar nauðsyn krefur. Aðildarríki ættu að gera viðeigandi ráðstafanir til að tryggja gæði upplýsinga og stuðnings sem aðilar EURES-netsins og samstarfsaðilar þess veita yfir Netið. Þau gætu falið landsbundinni samræmingarskrifstofu sinni það hlutverk að hafa eftirlit með upplýsingum og stuðningi sem veitt eru yfir Netið.

44) Gefa ætti því sérstakan gaum að auðvelda hreyfanleika á landamærasvæðum og veita þeim þjónustu sem sækja vinnu yfir landamæri og þurfa að lúta mismunandi landsbundnum venjum og lagakerfum og mæta sérstökum stjórnsýslu-, laga- eða skattahindrunum að því er varðar hreyfanleika. Aðildarríki geta kosið að setja upp sérstakt stuðningsskipulag, svo sem samstarfsverkefni yfir landamæri, til að auðvelda þess konar hreyfanleika. Slíkt skipulag ætti, innan ramma EURES-netsins, að taka á sérstökum þörfum þeirra sem sækja vinnu yfir landamæri fyrir upplýsingar og leiðsögn, auk atvinnumiðlunar- og ráðningarþjónustu og samræmdar samvinnu milli stofnana og fyrirtækja sem taka þátt.

45) Mikilvægt er að aðilar að EURES-netinu og samstarfsaðilar þess geti átt í samstarfi við stofnanir utan EURES-netsins um að veita þeim, sem sækja vinnu yfir landamæri, sértæka þjónustu án þess að slíkum stofnunum séu veitt réttindi eða lagðar á þær skyldur samkvæmt þessari reglugerð.

46) Virkar vinnumarkaðsaðgerðir, sem fela í sér aðstoð við atvinnuleit í hverju aðildarríki fyrir sig, ættu líka að vera aðgengilegar borgurum Sambandsins sem leita að atvinnutækifærum í öðrum aðildarríkjum. Þessi reglugerð ætti ekki að hafa áhrif á valdheimildir einstakra aðildarríkja til að setja málsmeðferðarreglur og beita almennum komuskilyrðum til

að tryggja viðeigandi notkun tiltæks opinbers fjármagns. Reglugerðin ætti ekki að hafa áhrif á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 883/2004 ([1]) og ætti ekki að fela í sér skuldbindingu fyrir aðildarríkin til að flytja út virkar vinnumarkaðsaðgerðir til yfirráðasvæðis annars aðildarríkis ef borgarinn er þegar búsettur þar.

47) Gagnsæi vinnumarkaða og nægileg pörunargeta, þ.m.t. til að para saman færni og menntun og hæfi við þarfir vinnumarkaðarins eru mikilvægar forsendur fyrir hreyfanleika vinnuafls innan Sambandsins. Betra jafnvægi milli framboðs á og eftirspurnar eftir vinnuafli með betri pörun á færni og störfum má ná með skilvirku kerfi fyrir upplýsingaskipti á vettvangi Sambandsins um framboð á og eftirspurn eftir vinnuafli eftir löndum, svæðum og geirum. Setja ætti upp slíkt kerfi milli framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna og nota sem grundvöll fyrir aðildarríkin til að tryggja í sessi hagnýtt samstarf innan EURES-netsins. Upplýsingaskipti ættu að taka tillit til strauma og mynstra í hreyfanleika vinnuafls í Sambandinu sem framkvæmdastjórnin og aðildarríkin hafa eftirlit með.

48) Koma ætti á fót áætlanagerðarferli til að styðja við samræmingu aðgerða um hreyfanleika innan Sambandsins. Við gerð landsbundinna vinnuáætlana aðildarríkjanna ætti að taka tillit til gagna um strauma og mynstur hreyfanleika, greiningar gagna um fyrirliggjandi og áætlaðan skort og offramboð á vinnuafli og reynslu og venju að því er varðar ráðningar innan ramma EURES-netsins. Áætlanagerðin ætti að fela í sér athugun á fyrirliggjandi tiltækum tilföngum og tækjum stofnana og fyrirtækja aðildarríkjanna til að auðvelda hreyfanleika vinnuafls innan Sambandsins.

49) Miðlun aðildarríkjanna, sín á milli, á drögum að landsbundnu vinnuáætlununum samkvæmt áætlanagerðarferlinu ætti að gera landsbundnu samræmingarskrifstofunum kleift, ásamt evrópsku samráðsskrifstofunni, að beina fjármunum EURES-netsins til viðeigandi aðgerða og áætlana, og þar með stýra þróun EURES-netsins í þá átt að verða árangursmiðaðra tæki sem bregst við þörfum launafólks og vinnuveitenda í samræmi við þróun vinnumarkaða. Styðja mætti við þetta með miðlun bestu starfvenja á vettvangi Sambandsins, þ.m.t. með skýrslum um starfsemi EURES-netsins.

50) Til þess að afla fullnægjandi upplýsinga til að mæla árangur EURES-netsins kveður þessi reglugerð á um það hvaða lágmarksgögnum ber að safna í aðildarríkjunum. Til þess að gera kleift að hafa eftirlit með EURES-netinu á vettvangi Sambandsins, ættu aðildarríkin að taka saman samanburðarhæf megindleg og eigindleg gögn á landsvísu. Þessi reglugerð kveður því á um málsmeðferðarramma til að koma á samræmdum ítarlegum forskriftum um söfnun og greiningu gagnanna. Þessar forskriftir ættu að auðvelda mat á því hvernig miðar áfram að ná markmiðunum sem sett eru fyrir EURES-netið samkvæmt þessari reglugerð og byggja á fyrirliggjandi venjum innan opinberra vinnumiðlanna. Að því er varðar þá staðreynd að það gæti verið erfitt að fá beinar niðurstöður varðandi ráðningar og atvinnumiðlun þegar kvöð um skýrslugjöf er ekki til staðar fyrir launafólk og vinnuveitendur ættu stofnanir og fyrirtæki sem taka þátt í EURES-netinu að nota aðrar tiltækar upplýsingar, svo sem fjölda lausra staða sem þær hafa annast og ráðið í, þegar það getur gagnast sem líkleg vísbending um slíkar niðurstöður. Umsjónaraðilar mála hjá þessum stofnunum og fyrirtækjum ættu að gefa reglulega skýrslu um samskipti sín og mál sem þeir hafa annast til þess að tryggja stöðugan og áreiðanlegan grunn fyrir gagnaöflun.

51) Þegar ráðstafanir sem kveðið er á um í þessari reglugerð hafa í för með sér vinnslu persónuupplýsinga verður að framkvæma þær í samræmi við lög Sambandsins um vernd persónuupplýsinga, einkum tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB ([2]) og reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 ([3]) auk landsbundinna framkvæmdarráðstafanna þeirra. Í því samhengi ætti að veita málefnum varðandi varðveislu persónuupplýsinga sérstaka athygli.

52) Haft var samráð við Evrópsku persónuverndarstofnunina í samræmi við 2. mgr. 28. gr. reglugerðar (EB) nr. 45/2001 og skilaði hún áliti 3. apríl 2014 ([4]).

([1]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 883/2004 frá 29. apríl 2004 um samræmingu almannatryggingakerfa (Stjtíð. ESB L 166, 30.4.2004, bls. 1).

([2]) Tilskipun Evrópuþingsins og ráðsins 95/46/EB frá 24. október 1995 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtíð. EB L 281, 23.11.1995, bls. 31).

([3]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 45/2001 frá 18. desember 2000 um vernd einstaklinga í tengslum við vinnslu persónuupplýsinga, sem stofnanir og aðilar Bandalagsins hafa unnið, og um frjálsa miðlun slíkra upplýsinga (Stjtíð. EB L 8, 12.1.2001, bls. 1).

([4]) Stjtíð. ESB C 222, 12.7.2014, bls. 5.

53) Í þessari reglugerð eru þau grundvallarréttindi virt og þeim meginreglum fylgt sem eru viðurkennd, einkum í sáttmála Evrópusambandsins um grundvallarréttindi, eins og um getur í 6. gr. sáttmálans um Evrópusambandið.

54) Þar eð aðildarríkin geta ekki fyllilega náð markmiði þessarar reglugerðar, þ.e. að koma á sameiginlegum ramma fyrir samstarf milli aðildarríkja um að færa saman lausar stöður og möguleikann á að sækja um þessar lausu stöður og stuðla að því að ná jafnvægi milli framboðs og eftirspurnar á vinnumarkaði, og því verður betur náð á vettvangi Sambandsins er Sambandinu heimilt að samþykkja ráðstafanir í samræmi við nálægðarregluna eins og kveðið er á um í 5. gr. sáttmálans um Evrópusambandið. Í samræmi við meðalhófsregluna, eins og hún er sett fram í þeirri grein, er ekki gengið lengra en nauðsyn krefur í þessari reglugerð til að ná þessu markmiði.

55) Til þess að breyta sviðum starfsemi EURES-netsins, sem aðildarríkjunum ber að safna gögnum um, eða til þess að bæta sviðum starfsemi EURES-netsins, sem fer fram á landsbundnum vettvangi innan ramma þessarar reglugerðar, við þau svið sem gagnaöflunar er krafist fyrir með tilliti til nýrra þarfa á vinnumarkaði, ætti að framselja framkvæmdastjórninni vald til að samþykkja gerðir í samræmi við 290 gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins. Einkar mikilvægt er að framkvæmdastjórnin hafi viðeigandi samráð við sérfræðinga meðan á undirbúningsvinnu hennar stendur, þ.m.t. við sérfræðinga í aðildarríkjunum. Við undirbúning og samningu framseldra gerða ætti framkvæmdastjórnin tryggja samhliða, tímanlega og viðeigandi afhendingu viðkomandi skjala til Evrópuþingsins og ráðsins.

56) Til þess að tryggja samræmd skilyrði fyrir beitingu tæknistaðla og sniða varðandi afgreiðslu og sjálfvirka pörun, fyrirmyndir og málsmeðferð fyrir miðlun upplýsinga milli aðildarríkjanna og samræmdu ítarlegu forskriftirnar fyrir gagnasöfnun og -greiningu, og til þess að samþykkja lista evrópska flokkunarkerfisins yfir færni/hæfni og starfsgreinar, ætti að fela framkvæmdastjórninni framkvæmdavald. Þessu valdi ætti að beita í samræmi við reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 ([1]).

57) Til þess að staðfesta samsetningu EURES-netsins á umbreytingartímabili og til að tryggja samfellu í starfsemi innan EURES-netsins, eins og sett er fram innan ramma reglugerðar (ESB) nr. 492/2011, ætti að heimila stofnunum og fyrirtækjum, sem tilnefnd eru til að vera samstarfsaðilar að EURES-netinu eða tengdir samstarfsaðilar að EURES-netinu samkvæmt framkvæmdarákvörðun 2012/733/ESB þegar þessi reglugerð öðlast gildi, að halda áfram að vera aðilar að EURES-netinu eða samstarfsaðilar þess á umbreytingartímabili. Óski slíkar stofnanir eða fyrirtæki eftir því að vera áfram innan EURES-netsins þegar umbreytingartímabilinu lýkur ættu þau að sækja um það um leið og gildandi kerfi til að taka inn EURES-aðila og -samstarfsaðila hefur verið komið á í samræmi við þessa reglugerð.

58) Því ætti að breyta reglugerðum (ESB) nr. 492/2011 og (ESB) nr. 1296/2013 til samræmis við það.

SAMÞYKKT REGLUGERÐ ÞESSA:

I. KAFLI

ALMENN ÁKVÆÐI

1. gr.

Efni

Þessi reglugerð kemur á ramma fyrir samvinnu til að auðvelda frjálsa för launafólks innan Sambandsins í samræmi við 45. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins með því að mæla fyrir um meginreglur og reglur um:

a) skipulag EURES-netsins milli framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna,

b) samvinnu milli framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna um að deila viðkomandi tiltækum gögnum um lausar stöður, atvinnuumsóknir og ferilskrár,

c) aðgerðir aðildarríkjanna, hvers um sig og saman, til þess að ná jafnvægi milli framboðs og eftirspurnar á vinnumarkaði, með það í huga að ná háu stigi góðrar atvinnu,

([1]) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) nr. 182/2011 frá 16. febrúar 2011 um reglur og almennar meginreglur varðandi tilhögun eftirlits aðildarríkjanna með framkvæmdastjórninni þegar hún beitir framkvæmdavaldi sínu (Stjtíð. ESB L 55, 28.2.2011, bls. 13).

d) virkni EURES-netsins, þ.m.t. samvinnu við aðila vinnumarkaðarins og þátttöku annarra aðila,

e) stuðningsþjónustu vegna hreyfanleika í tengslum við virkni EURES-netsins, sem veita skal launafólki og vinnuveitendum, sem eykur þannig einnig hreyfanleika á sanngirnisgrundvelli,

f) eflingu EURES-netsins á vettvangi Sambandsins með skilvirkum ráðstöfunum fyrir miðlun upplýsinga af hálfu framkvæmdastjórnarinnar og aðildarríkjanna.

2. gr.

Gildissvið

Reglugerð þessi gildir fyrir aðildarríkin og borgara Sambandsins, sbr. þó 2. og 3. gr. reglugerðar (ESB) nr. 492/2011.

3. gr.

Skilgreiningar

Í þessari reglugerð er merking eftirfarandi hugtaka sem hér segir:

1) „opinberar vinnumiðlanir“: stofnanir aðildarríkjanna, sem hlutar af viðkomandi ráðuneytum, opinberum aðilum eða fyrirtækjum sem falla undir opinberan rétt, sem bera ábyrgð á framkvæmd virkra vinnumarkaðsstefna og á að veita gæðavinnumiðlunarþjónustu í almannaþágu,

2) „vinnumiðlun“: lögaðili sem rekinn er með lögmætum hætti í aðildarríki og sem veitir þjónustu fyrir launafólk sem leitar að starfi og vinnuveitendur sem óska eftir að ráða launafólk til starfa,

3) „laus staða“: atvinnutilboð sem umsækjanda sem verður fyrir valinu kleift að ganga inn í ráðningarsamband sem léti umsækjandann falla undir hugtakið launafólk að því er varðar 45. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins,

4) „afgreiðsla“: upplýsingaskipti um og úrvinnsla lausra staða, atvinnuumsókna og ferilskráa,

5) „sameiginlegur upplýsingatækniverkvangur“: upplýsingatækniinnviðir og tengdir verkvangar sem settir eru upp á vettvangi Sambandsins í þágu gagnsæis og afgreiðslu í samræmi við þessa reglugerð,

6) „sá sem sækir vinnu yfir landamæri“: launþegi sem starfar í einu aðildarríki en hefur búsetu í öðru aðildarríki og fer aftur heim daglega eða a.m.k. einu sinni í viku,

7) „EURES-samstarfsverkefni yfir landamæri“: samtök aðila að EURES-netinu eða samstarfsaðila þess og, þar sem við á, annarra hagsmunaaðila utan EURES-netsins, með langtímasamvinnu að markmiði innan svæðisbundins skipulags, sem komið er á fót á landamærasvæðum milli vinnumiðlana á staðbundnum, svæðisbundnum og, þegar við á, landsbundnum vettvangi, aðila vinnumarkaðarins og, þar sem við á, annarra hagsmunaaðila í a.m.k. tveimur aðildarríkjum eða í aðildarríki og öðru landi, sem tekur þátt í fjármögnunarleiðum Sambandsins sem hafa það að markmiði að styðja við EURES-netið.

4. gr.

Aðgengileiki

1. Þjónusta samkvæmt þessari reglugerð skal vera öllu launafólki og vinnuveitendum aðgengileg um allt Sambandið og vera í samræmi um meginregluna um jafna meðferð.

2. Tryggja skal aðgengi einstaklinga með fötlun að upplýsingunum sem veittar eru á EURES-vefgáttinni og að stuðningsþjónustu sem tiltæk er á landsvísu. Framkvæmdastjórnin og aðilar að EURES-netinu og samstarfsaðilar þess skulu ákveða með hvaða hætti þetta skuli tryggt, með tilliti til skyldna hvers fyrir sig.

II. KAFLI

ENDURREISN EURES-NETSINS

5. gr.

Endurreisn EURES-netsins

1. EURES-netið er hér með endurreist.

2. Þessi reglugerð kemur í stað reglurammans um EURES-netið sem settur er fram í II. kafla reglugerðar (ESB) nr. 492/2011 og framkvæmdarákvörðun 2012/733/ESB sem samþykkt var á grundvelli 38. gr. þeirrar reglugerðar.

6. gr.

Markmið EURES-netsins

EURES-netið skal stuðla að eftirfarandi markmiðum innan sviða starfsemi sinnar:

a) auðvelda neytingu réttarins sem kveðið er á um í 45. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins og í reglugerð (ESB) nr. 492/2011,

b) hrinda í framkvæmd samræmdu áætluninni um atvinnumál og einkum stuðla að því að fyrir hendi sé hæft, vel menntað og sveigjanlegt vinnuafl, eins og um getur í 145. gr. sáttmálans um starfshætti Evrópusambandsins,

c) bæta virkni, samheldni og samþættingu vinnumarkaða Sambandsins, þ.m.t. yfir landamæri,

d) stuðla að valfrjálsum hreyfanleika milli staða og starfa í Sambandinu, þ.m.t. á landamærasvæðum, á sanngirnisgrundvelli og í samræmi við lög og venjur Sambandsins og aðildarríkja,

e) styðja við umskiptin við að koma inn á vinnumarkað og þar með stuðla að því að ná þeim félagslegu og atvinnutengdu markmiðum sem um getur í 3. gr. sáttmálans um Evrópusambandið.

7. gr.

Samsetning EURES-netsins

1. EURES-netið skal vera samsett af eftirfarandi flokkum stofnana og fyrirtækja:

a) evrópskri samráðsskrifstofu, sem skal komið á fót innan framkvæmdastjórnarinnar og sem skal bera ábyrgð á að styðja við starfsemi EURES-netsins,

b) landsbundnum samræmingarskrifstofum, sem bera ábyrgð á beitingu þessarar reglugerðar í viðkomandi aðildarríkjum og sem skulu tilnefndar af aðildarríkjunum og geta verið opinberar vinnumiðlanir þeirra,

c) aðilum að EURES-netinu, þ.e.:

   i. opinberar vinnumiðlanir sem tilnefndar eru af aðildarríkjunum í samræmi við 10. gr. og

   ii. stofnanir og fyrirtæki sem veitt er innganga í samræmi við 11. gr. eða á umbreytingartímabili, í samræmi við 40 gr., til að veita launafólki og vinnuveitendum stuðning við afgreiðslu og stuðningsþjónustu á lands-, svæðis- eða staðarvísu, þ.m.t. yfir landamæri,

d) samstarfsaðilum EURES-netsins, sem eru stofnanir og fyrirtæki sem veitt er innganga í samræmi við 11. gr., og einkum 2. mgr. og 4. gr. hennar, eða á umbreytingartímabili, í samræmi við 40. gr., til að veita launafólki og vinnuveitendum stuðning við afgreiðslu og stuðningsþjónustu á lands-, svæðis- eða staðarvísu, þ.m.t. yfir landamæri.

2. Aðilar vinnumarkaðarins geta orðið hluti af EURES-netinu sem aðilar eða samstarfsaðilar í samræmi við 11. gr.

8. gr.

Ábyrgðarsvið evrópsku samráðsskrifstofunnar

1. Evrópska samráðsskrifstofan skal styðja við starfsemi EURES-netsins, einkum með því að þróa og inna ef hendi, í nánu samstarfi við landsbundnu samræmingarskrifstofurnar, eftirfarandi starfsemi:

a) móta heildstæðan ramma og veita EURES-netinu þverlægan stuðning, s.s. með:

i. rekstri og þróun EURES-vefgáttarinnar og tengdri upplýsingatækniþjónustu, þ.m.t. kerfi og málsmeðferð til að skiptast á upplýsingum um lausar stöður, atvinnuumsóknum, ferilskrám og fylgiskjölum og öðrum upplýsingum, í samstarfi við aðra viðeigandi upplýsinga- og ráðgjafarþjónustu eða -net og framtaksverkefni Sambandsins,

ii. upplýsinga- og upplýsingamiðlunarstarfsemi varðandi EURES-netið,

iii. sameiginlegri þjálfunaráætlun og stöðugri faglegri þróun fyrir starfsfólk aðila og samstarfsaðila EURES-netsins og landsbundnu samræmingarskrifstofanna til að tryggja nauðsynlega sérfræðiþekkingu,

iv. þjónustuveri til stuðnings starfsfólki aðila og samstarfsaðila EURES-netsins og landsbundnu samræmingarskrifstofanna, einkum starfsfólki sem er í beinu sambandi við launafólk og vinnuveitendur,

v. eflingu tengslamyndunar og miðlun bestu starfsvenja og gagnkvæms lærdóms innan EURES-netsins,

b) greina hreyfanleika á milli staða og á milli starfa með tilliti til mismunandi aðstæðna í aðildarríkjunum,

c) þróa viðeigandi samstarfs- og afgreiðsluskipulag innan Sambandsins fyrir lærlings- og starfsnemastöður í samræmi við þessa reglugerð.

2. Evrópska samráðsskrifstofan skal vera undir stjórn framkvæmdastjórnarinnar. Evrópska samráðsskrifstofan skal koma á reglulegum viðræðum við fulltrúa aðila vinnumarkaðarins á vettvangi Sambandsins.

3. Evrópska samráðsskrifstofan skal, í samráði við samræmingarhópinn sem um getur í 14. gr., gera sameiginlegar vinnuáætlanir sínar til margra ára.

9. gr.

Ábyrgðarsvið landsbundnu samræmingarskrifstofanna

1. Aðildarríkin skulu tilnefna landsbundnar samræmingarskrifstofur í samræmi við b-lið 1. mgr. 7. gr. Aðildarríkin skulu tilkynna evrópsku samráðsskrifstofunni um þessar tilnefningar.

2. Sérhver landsbundin samræmingarskrifstofa ber ábyrgð á:

a) skipulagi vinnu sem varðar EURES-netið í aðildarríkinu, þ.m.t. að tryggja samræmdan flutning upplýsinga um lausar stöður, atvinnuumsóknir og ferilskrár til EURES-vefgáttarinnar í samræmi við 17. gr. um eina samræmda rás,

b) samstarfi við framkvæmdastjórnina og aðildarríkin um afgreiðslu innan rammans sem settur er fram í III. kafla,

c) að veita evrópsku samráðsskrifstofunni hvers konar fyrirliggjandi upplýsingar um misræmi milli þess fjölda lausra staða sem tilkynnt hefur verið um og heildarfjölda lausra staða á landsvísu,

d) samræmingu aðgerða innan hlutaðeigandi aðildarríkis og með öðrum aðildarríkjum í samræmi við V. kafla.

3. Hver landsbundin samræmingarskrifstofa skal skipuleggja á landsvísu framkvæmd þverlægra stuðningsaðgerða frá evrópsku samráðsskrifstofunni, eins og um getur í 8. gr., í nánu samstarfi við evrópsku samráðsskrifstofuna og aðrar landsbundnar samræmingarskrifstofur þegar við á. Þessar þverlægu stuðningsaðgerðir skulu einkum felast í:

a) að því er varðar birtingu, einkum á EURES-vefgáttinni, að safna uppfærðum upplýsingum um aðila og samstarfsaðila EURES-netsins sem starfa á yfirráðasvæði landsins þar sem samræmingarskrifstofan er, starfsemi þeirra og umfang stuðningsþjónustunnar, sem þeir veita launafólki og vinnuveitendum, og sannreyna þær,

b) að veita undirbúningsþjálfun í tengslum við starfsemi EURES-netsins og velja starfsfólk til þátttöku í sameiginlegu þjálfunaráætluninni og gagnkvæmum lærdómi,

c) að safna gögnum, sem varða 31. og 32. gr., og greina þau.

4. Að því er varðar birtingu í þágu launafólks og vinnuveitenda, einkum á EURES-vefgáttinni, skal sérhver landsbundin samræmingarskrifstofa tímanlega láta í té, uppfæra reglulega og miðla upplýsingum og leiðbeiningum, sem eru tiltækar á landsvísu í tengslum við aðstæður í aðildarríkinu varðandi:

a) lífskjör og vinnuskilyrði, þ.m.t. almennar upplýsingar um almannatryggingar og skattgreiðslur,

b) viðkomandi stjórnsýslumeðferð varðandi atvinnu og gildandi reglur um launafólk við ráðningu í starf,

c) landsbundinn regluramma sinn varðandi lærlings- og starfsnemastöður og gildandi reglur Sambandsins og fjármögnunarleiðir,

d) aðgengi að starfsmenntun, sbr. þó b-lið 2. mgr. 17. gr.,

e) aðstæður launafólks sem sækir vinnu yfir landamæri, einkum á landamærasvæðum,

f) aðstoð eftir ráðningu almennt og upplýsingar um hvar á að nálgast slíka aðstoð innan EURES-netsins og, ef slíkar upplýsingar liggja fyrir, utan þess.

Landsbundnu samræmingarskrifstofurnar geta, eftir því sem við á, gert upplýsingar aðgengilegar og miðlað þeim í samstarfi við aðra upplýsinga- og ráðgjafarþjónustu og -net og viðeigandi aðila á landsvísu, þ.m.t. þá sem um getur í 4. gr. tilskipunar 2014/54/ESB.

5. Landsbundnar samræmingarskrifstofur skulu skiptast á upplýsingum um kerfin og staðlana sem um getur í 5. mgr. 17. gr. auk staðla varðandi gagnaöryggi og persónuvernd sem máli skipta fyrir sameiginlega upplýsingatækniverkvanginn. Þær skulu hafa samstarf sín á milli og við evrópsku samráðsskrifstofuna, einkum að því er varðar kvartanir og lausar stöður sem eru taldar vera í andstöðu við þá staðla samkvæmt landslögum.

6. Sérhver landsbundin samræmingarskrifstofa skal veita aðilum að EURES-netinu og samstarfsaðilum þess almennan stuðning varðandi samstarf við samsvarandi aðila netsins í öðrum aðildarríkjum, þ.m.t. veita aðilum og samstarfsaðilum EURES-netsins ráðgjöf um hvernig fara eigi með kvartanir sem varða lausar stöður og ráðningar innan netsins, og um samstarf við viðkomandi opinber yfirvöld. Ef upplýsingar eru aðgengilegar landsbundnu samræmingarskrifstofunni skal niðurstaða kvartana send til evrópsku samráðsskrifstofunnar.

7. Landsbundnar samræmingarskrifstofur skulu stuðla að samstarfi við hagsmunaaðila svo sem aðila vinnumarkaðarins, starfsráðgjafarþjónustur, starfsmenntunarstofnanir og æðri menntastofnanir, verslunarráð, félagsþjónustur og stofnanir sem starfa í þágu viðkvæmra hópa á vinnumarkaði og stofnanir sem koma að námi á námssamningi og starfsþjálfun.

10. gr.

Tilnefning opinberra vinnumiðlana sem aðila að EURES-netinu

1. Aðildarríkin skulu tilnefna þær opinberu vinnumiðlanir sem koma að starfsemi EURES-netsins sem aðila að EURES-netinu. Aðildarríkin skulu upplýsa evrópsku samráðsskrifstofuna um þessar tilnefningar. Á grundvelli tilnefningar sinnar skulu opinberu vinnumiðlanirnar njóta sérstakrar stöðu innan EURES-netsins.

2. Aðildarríki skulu tryggja að opinberu vinnumiðlanirnar, í hlutverki sínu sem aðilar að EURES-netinu, uppfylli allar þær skyldur sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð og a.m.k. sameiginlegu lágmarksviðmiðanirnar sem settar eru fram í I. viðauka.

3. Opinberar vinnumiðlanir geta uppfyllt skyldur sínar sem aðilar að EURES-netinu í gegnum stofnanir og fyrirtæki sem starfa á þeirra vegum á grundvelli framsals, útvistunar eða sérstakra samninga.

11. gr.

Inntaka aðila að EURES-netinu (annarra en opinberra vinnumiðlana) og samstarfsaðila þess

1. Hvert aðildarríki skal, án ástæðulausrar tafar en eigi síðar en 13. maí 2018, hafa komið á kerfi til að taka inn stofnanir og fyrirtæki sem aðila og samstarfsaðila EURES-netsins, fylgjast með starfsemi þeirra og reglufylgni við gildandi lög þegar þessari reglugerð er beitt og, ef nauðsyn krefur, afturkalla inngöngu þeirra. Þetta kerfi skal vera gagnsætt og í samræmi við meðalhófsregluna og meginregluna um jafna meðferð stofnana og fyrirtækja sem sækja um aðild og réttmæta málsmeðferð að lögum og skal veita úrlausnir sem eru nægilegar til að tryggja skilvirka réttarvernd.

2. Að því er varðar kerfið sem um getur í 1. mgr. skulu aðildarríkin setja kröfur og viðmiðanir vegna inntöku aðila að EURES-netinu og samstarfsaðila þess. Þessar kröfur og viðmiðanir skulu a.m.k. hafa að geyma sameiginlegu lágmarksviðmiðanirnar sem mælt er fyrir um í I. viðauka. Aðildarríkin geta sett aukakröfur eða -viðmiðanir sem eru nauðsynlegar fyrir rétta beitingu þeirra reglna sem gilda um starfsemi vinnumiðlana og skilvirka stjórnun vinnumarkaðsstefna á þeirra yfirráðasvæði.

3. Stofnanir og fyrirtæki sem starfa með lögmætum hætti í aðildarríki geta sótt um aðild að EURES-netinu, að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð og í samræmi við kerfið sem um getur í 1. mgr. Stofnun eða fyrirtæki sem sækir um aðild að EURES-netinu skal í umsókn sinni skuldbinda sig til að uppfylla allar þær skyldur sem lagðar eru á aðila samkvæmt þessari reglugerð, þ.m.t. að inna af hendi öll þau verkefni sem um getur í a-, b- og c-lið 2. mgr. 12. gr.

4. Stofnun eða fyrirtæki sem starfar með lögmætum hætti í aðildarríki getur sótt um að verða samstarfsaðili EURES-netsins, að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari reglugerð og í samræmi við kerfið sem um getur í 1. mgr., að því tilskildu að viðkomandi rökstyðji tilhlýðilega að hún eða það geti ekki sinnt fleiri en tveimur þeirra verkefna sem talin eru upp í a-, b- og c-lið 2. mgr. 12. gr. vegna umfangs, fjármagns og eðlis þjónustunnar sem stofnunin eða fyrirtækið eða skipulagseiningin

veitir venjulega, þ.m.t. að hún eða það sé ekki rekið í hagnaðarskyni. Stofnun eða fyrirtæki sem sækir um að verða samstarfsaðili EURES-netsins skal í umsókn sinni skuldbinda sig til að uppfylla allar þær kröfur sem gilda um samstarfsaðila EURES-netsins samkvæmt þessari reglugerð og til að inna af hendi a.m.k. eitt þeirra verkefna sem um getur í a-, b- og c-lið 2. mgr. 12. gr.

5. Aðildarríki skal veita stofnunum og fyrirtækjum, sem sækja um að verða aðilar að EURES-netinu eða samstarfsaðilar þess, inngöngu ef þær eða þau uppfylla gildandi viðmiðanir og kröfur sem um getur í 2., 3. og 4. mgr.

6. Landsbundnu samræmingarskrifstofurnar skulu upplýsa evrópsku samráðsskrifstofuna um kerfin sem um getur í 1. mgr., þ.m.t. um aukaviðmiðanir og kröfur sem um getur í 2. mgr., um aðila og samstarfsaðila EURES-netsins sem fengið hafa inngöngu í samræmi við það kerfi og um sérhverja synjun um inngöngu á grundvelli þess að ekki sé farið að 1. lið í 1. þætti 1. viðauka. Evrópska samráðsskrifstofan skal áframsenda þær upplýsingar til hinna landsbundnu samræmingarskrifstofanna.

7. Aðildarríki skal afturkalla inngöngu aðila eða samstarfsaðila EURES-netsins ef stofnanir hætta að uppfylla gildandi viðmiðanir eða kröfur sem um getur í 2., 3. og 4. mgr. Landsbundnu samræmingarskrifstofurnar skulu upplýsa evrópsku samráðsskrifstofuna um allar slíkar afturkallanir og ástæður þeirra. Evrópska samráðsskrifstofan skal áframsenda þær upplýsingar til hinna landsbundnu samræmingarskrifstofanna.

8. Framkvæmdastjórninni er heimilt að samþykkja, með framkvæmdargerðum, sniðmát til að lýsa landsbundna kerfinu og málsmeðferð fyrir miðlun upplýsinga milli aðildarríkjanna um kerfin sem um getur í 1. mgr. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við ráðgjafarnefndarmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 37. gr.

12. gr.

Ábyrgð aðila og samstarfsaðila EURES-netsins

1. Aðilar að EURES-netinu og samstarfsaðilar þess skulu leggja sitt af mörkum til EURES-netsins varðandi verkefni sem þeir eru tilnefndir til að inna af hendi í samræmi við 10. gr. eða varðandi þau verkefni sem eru grundvöllur inngöngu þeirra í samræmi við 3. mgr. og 4. mgr. 11. gr. eða á umbreytingartímabili í samræmi við 40. gr., og þeir skulu uppfylla aðrar skyldur sínar samkvæmt þessari reglugerð.

2. Aðilar að EURES-netinu skulu taka þátt í EURES-netinu m.a. með því að inna af hendi öll eftirfarandi verkefni og samstarfsaðilar EURES-netsins skulu taka þátt í EURES-netinu m.a. með því að inna af hendi a.m.k. eitt af eftirfarandi verkefnum:

a) leggja sitt af mörkum til að fjölga lausum stöðum í boði í samræmi við a-lið 1. mgr. 17. gr.,

b) leggja sitt af mörkum til að fjölga atvinnuumsóknum og ferilskrám í samræmi við b-lið 1. mgr. 17. gr.,

c) veita launafólki og vinnuveitendum stuðningsþjónustu í samræmi við 23. gr. og 24. gr., 25. gr. (1. mgr.), 26. gr. og, þar sem við á, 27. gr.

3. Aðilar að EURES-netinu og, eftir atvikum, samstarfsaðilar EURES-netsins skulu leggja EURES-gáttinni til upplýsingar um allar lausar stöður sem gerðar eru öllum aðgengilegar hjá þeim, auk allra atvinnuumsókna og ferilskráa launþega sem hafa veitt samþykki sitt fyrir því að upplýsingarnar verði einnig gerðar aðgengilegar á EURES-vefgáttinni, í samræmi við 3. mgr. 17. gr. Önnur undirgrein 1. mgr. 17. gr. og 2. mgr. 17. gr. skulu gilda um lausar stöður sem gerðar eru öllum aðgengilegar í gegnum aðila að EURES-netinu og, eftir atvikum, samstarfsaðila EURES-netsins.

4. Aðilar og samstarfsaðilar EURES-netsins skulu tilnefna einn eða fleiri tengiliði, svo sem atvinnumiðlunar- og ráðningarskrifstofur, þjónustuver og sjálfsafgreiðslubúnað í samræmi við landsbundin viðmið, þar sem launafólk og vinnuveitendur geta fengið stuðning við afgreiðslu, aðgang að stuðningsþjónustu eða hvoru tveggja í samræmi við þessa reglugerð. Tengiliðirnir geta líka byggst á starfsmannaskiptaáætlunum, sendingu tengifulltrúa eða þátttöku sameiginlegra atvinnumiðlunarstofa.

5. Aðilar að EURES-netinu og, þar sem við á, samstarfsaðilar þess skulu tryggja að tengiliðirnir, sem þeir hafa tilnefnt, gefi greinilega til kynna umfang stuðningsþjónustunnar sem launafólki og vinnuveitendum er veitt.

6. Í samræmi við meginregluna um meðalhóf geta aðildarríki, í gegnum landsbundna samræmingarskrifstofu sína, krafið aðila og samstarfsaðila EURES-netsins um að leggja sitt af mörkum til:

a) söfnunar upplýsinga og veitingar leiðbeininga sem birtast eiga á EURES-vefgáttinni og sem um getur í 4. mgr. 9. gr.

b) upplýsingaskipta eins og um getur í 30. gr.,

c) áætlanagerðarferlisins sem um getur í 31. gr.,

d) gagnasöfnunar eins og um getur í 32. gr.

13. gr.

Sameiginleg ábyrgð

Í samræmi við hlutverk og ábyrgð hvers og eins skulu allar stofnanir og fyrirtæki sem taka þátt í EURES-netinu, í nánu samstarfi sín á milli, leitast með virkum hætti við að koma á framfæri þeim tækifærum sem hreyfanleiki vinnuafls í Sambandinu hefur upp á að bjóða og reyna að efla aðferðir og leiðir fyrir launafólk og vinnuveitendur til að færa sér hreyfanleikann í nyt á sanngirnisgrundvelli og nýta þessi tækifæri á vettvangi Sambandsins og á lands-, svæðis- og staðarvísu, þ.m.t. yfir landamæri.

14. gr.

Samræmingarhópur

1. Samræmingarhópurinn skal samanstanda af fulltrúum af viðeigandi stjórnunarstigi evrópsku samráðsskrifstofunnar og landsbundnu samræmingarskrifstofanna.

2. Samræmingarhópurinn skal styðja framkvæmd þessarar reglugerðar með upplýsingaskiptum og þróun leiðbeininga. Hann skal einkum vera framkvæmdastjórninni til ráðgjafar um sniðmátin sem um getur í 8. mgr. 11. gr. og 5. mgr. 31. gr., drögin að tæknistöðlum og sniðum sem um getur í 8. mgr. 17. gr. og 6. mgr. 19. gr., og samræmdu ítarlegu forskriftirnar um gagnasöfnun og -greiningu sem um getur í 3. mgr. 32. gr.

3. Samræmingarhópurinn getur m.a. skipulagt miðlun bestu starfsvenja varðandi landsbundnu kerfin til að taka inn nýja aðila, sem um getur í 1. mgr. 11. gr. og stuðningsþjónustuna sem um getur í 23.–27. gr.

4. Evrópska samráðsskrifstofan skal skipuleggja vinnu samræmingarhópsins og stýra fundum hans. Hún skal upplýsa aðra viðkomandi aðila eða net um vinnu samræmingarhópsins.

Fulltrúar aðila vinnumarkaðarins á vettvangi Sambandsins skulu hafa rétt á að vera viðstaddir fundi samræmingarhópsins.

5. Samræmingarhópurinn skal vinna með stjórn nets opinberra vinnumiðlanna, einkum með því að upplýsa hana um störf EURES-netsins og með miðlun bestu starfsvenja.

15. gr.

Sameiginlegt auðkenni og vörumerki

1. Nafnið EURES skal aðeins nota fyrir starfsemi innan EURES-netsins í samræmi við þessa reglugerð. Myndræn útfærsla þess skal vera staðlað kennimerki (logo) og notkun þess ákvörðuð með grafískri hönnunarforskrift, sem evrópska samráðsskrifstofan samþykkir.

2. Allar stofnanir og fyrirtæki sem taka þátt í EURES-netinu og um getur í 7. gr. skulu nota þjónustumerki EURES-netsins og kennimerki þess í allri starfsemi sem varðar EURES-netið, til að tryggja sameiginlegt sjónrænt auðkenni.

3. Stofnanir og fyrirtæki sem taka þátt í EURES-netinu skulu tryggja að upplýsinga- og kynningarefni þeirra sé í samræmi við upplýsingamiðlunarstarf í heild, sameiginlega gæðastaðla EURES-netsins og upplýsingar sem koma frá evrópsku samráðsskrifstofunni.

4. Stofnanir og fyrirtæki sem taka þátt í EURES-netinu skulu upplýsa evrópsku samráðsskrifstofuna án tafar um það ef þær eða þau verða vör við hvers konar misnotkun þriðja aðila eða þriðja lands á þjónustumerki eða kennimerki EURES-netsins.

16. gr.

Samvinna og aðrar ráðstafanir

1. Evrópska samráðsskrifstofan skal auðvelda samvinnu milli EURES-netsins og annarrar upplýsinga- og ráðgjafarþjónustu og -neta Sambandsins.

2. Landsbundna samræmingarskrifstofan skal vinna með þjónustunni og netunum, sem um getur í 1. mgr., á vettvangi Sambandsins og á lands-, svæðis- og staðarvísu til að ná fram samlegðaráhrifum og koma í veg fyrir skörun og skal, eftir því sem við á, fá aðila og samstarfsaðila EURES-netsins til þátttöku.

3. Landsbundnu samræmingarskrifstofurnar skulu auðvelda samvinnu EURES-netsins við aðila vinnumarkaðarins á landsvísu með því að tryggja reglulegar viðræður við aðila vinnumarkaðarins í samræmi við landslög og venju.

4. Aðildarríkin skulu hvetja til náinnar samvinnu yfir landamæri milli svæðisbundinna, staðbundinna og, þar sem við á, landsbundinna aðila, svo sem í formi framkvæmdar og þjónustu sem veitt er innan ramma EURES-samstarfsverkefna yfir landamæri.

5. Aðildarríkin skulu leitast við að þróa lausnir sem fela í sér afgreiðslu á einum stað (e. one-stop-shop) fyrir samskipti, þ.m.t. samskipti á Netinu, við launafólk og vinnuveitendur með tilliti til sameiginlegra sviða starfsemi EURES-netsins og við þjónustuna og netin sem um getur í 1. mgr.

6. Aðildarríkin skulu ásamt framkvæmdastjórninni kanna alla möguleika á að veita borgurum Sambandsins forgang þegar lausar stöður eru mannaðar til að leitast við að koma á jafnvægi milli framboðs á og eftirspurnar eftir vinnuafli innan Sambandsins. Aðildarríkin geta samþykkt allar ráðstafanir sem nauðsynlegar eru í þessu skyni.

III. KAFLI

SAMEIGINLEGUR UPPLÝSINGATÆKNIVERKVANGUR

17. gr.

Skipulag sameiginlega upplýsingatækniverkvangsins

1. Til þess að para megi saman lausar stöður og atvinnuumsóknir skal sérhvert aðildarríki gera aðgengilegar á EURES-vefgáttinni:

a) allar lausar stöður sem gerðar eru öllum aðgengilegar í gegnum opinberar vinnumiðlanir auk þeirra sem aðilar að EURES-netinu og, þar sem við á, samstarfaðilar þess leggja til upplýsingar um í samræmi við 3. mgr. 12. gr.,

b) allar atvinnuumsóknir og ferilskrár sem eru aðgengilegar í gegnum opinberar vinnumiðlanir auk þeirra sem aðrir aðilar EURES-netsins og, þar sem við á, samstarfsaðilar þess leggja til í samræmi við 3. mgr. 12. gr., að því tilskildu að hlutaðeigandi launafólk hafi samþykkt að upplýsingarnar séu gerðar aðgengilegar á EURES-vefgáttinni samkvæmt þeim skilmálum sem skilgreindir eru í 3. mgr. þessarar greinar.

Að því er varðar a-lið fyrstu undirgreinar geta aðildarríki komið á kerfi sem gefur vinnuveitendum þann möguleika að birta ekki lausa stöðu á EURES-vefgáttinni ef ósk um það er tilhlýðilega rökstudd á grundvelli krafna um færni og hæfni sem varða starfið.

2. Þegar upplýsingar um lausar stöður eru gerðar aðgengilegar á EURES-vefgáttinni geta aðildarríkið undanþegið:

a) lausar stöður sem, eðli málsins samkvæmt eða samkvæmt landsreglum, standa aðeins borgurum tiltekins lands til boða,

b) lausar stöður sem tengjast flokkum lærlingsstaða og starfsnemastaða sem aðallega felast í námi, eru hluti af landsbundnum menntakerfum eða eru fjármagnaðir opinberlega sem hluti virkra vinnumarkaðsstefna aðildarríkisins,

c) aðrar lausar stöður sem eru hluti af virkum vinnumarkaðsstefnum aðildarríkisins.

3. Samþykki launafólks sem um getur í b-lið 1. mgr. skal vera skýrt, ótvírætt, óþvingað, sértækt og upplýst. Launafólk getur hvenær sem er dregið til baka samþykki sitt og farið fram á að sum eða öll gögn, sem gerð eru aðgengileg, séu fjarlægð eða þeim breytt. Launafólk getur valið úr möguleikum til að takmarka aðgang að gögnum sínum eða að tilteknum eigindum.

4. Að því er varðar launamenn sem eru ólögráða börn skal samþykki þeirra fylgja samþykki foreldra eða lögráðamanna.

5. Aðildarríki skulu hafa viðeigandi kerfi og staðla sem nauðsynleg eru til að tryggja eiginleg og tæknileg gæði gagna um lausar stöður, atvinnuumsóknir og ferilskrár.

6. Aðildarríkin skulu tryggja að hægt sé að rekja heimildir gagna í þeim tilgangi að fylgjast með gæðum gagnanna.

7. Til þess að gera það kleift að para saman lausar stöður við atvinnuumsóknir og ferilskrár skal hvert aðildarríki tryggja að upplýsingarnar sem um getur í 1. mgr. séu veittar í samræmi við samræmt heildarkerfi á gagnsæjan hátt.

8. Framkvæmdastjórnin skal með framkvæmdargerðum samþykkja nauðsynlega tæknistaðla og snið með það fyrir augum að ná fram samræmda heildarkerfinu sem um getur í 7. mgr. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 37. gr.

18. gr.

Aðgangur á landsvísu að sameiginlega upplýsingatækniverkvangnum

1. Aðilar að EURES-netinu og samstarfsaðilar þess skulu tryggja að EURES-vefgáttin sé vel sýnileg og auðvelt að leita í henni í gegnum atvinnuleitarvefgáttir sem þeir stýra, hvort sem er á miðlægum, svæðisbundnum eða staðbundnum vettvangi, og að þær vefgáttir séu tengdar EURES-vefgáttinni.

2. Opinberu vinnumiðlanirnar skulu tryggja að stofnanir eða fyrirtæki sem starfa á þeirra ábyrgð hafi vel sýnilegan hlekk á EURES-vefgáttina á öllum vefgáttum sem þær eða þau stjórna.

3. Aðilar að EURES-netinu og samstarfsaðilar þess skulu tryggja að allar lausar stöður, atvinnuumsóknir og ferilskrár sem gerðar eru aðgengilegar á EURES-vefgáttinni séu auðveldlega aðgengilegar starfsfólki þeirra sem kemur að starfsemi EURES-netsins.

4. Aðildarríkin skulu tryggja að flutningur upplýsinga um lausar stöður, atvinnuumsóknir og ferilskrár, sem um getur í a-lið 2. mgr. 9 gr., fari fram um eina samræmda rás.

19. gr.

Sjálfvirk pörun í gegnum sameiginlega upplýsingatækniverkvanginn

1. Aðildarríkin skulu vinna saman og með framkvæmdastjórninni að samvirkni milli landsbundinna kerfa og evrópska flokkunarkerfisins sem framkvæmdastjórnin hefur þróað. Framkvæmdastjórnin skal upplýsa aðildarríkin reglulega um þróun evrópska flokkunarkerfisins.

2. Framkvæmdastjórnin skal samþykkja og uppfæra, með framkvæmdargerðum, lista evrópska flokkunarkerfisins yfir færni, hæfni og starfsgreinar. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 37. gr. Skili nefndin ekki áliti skal framkvæmdastjórnin ekki samþykkja drögin að framkvæmdargerðinni og ákvæði þriðju undirgreinar 4. mgr. 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011 skulu gilda.

3. Til að framkvæma megi sjálfvirka pörun í gegnum sameiginlega upplýsingatækniverkvanginn skal hvert aðildarríki, án ástæðulausrar tafar en eigi síðar en þremur árum eftir samþykki listans, sem um getur í 2. mgr., koma upp upphaflegri skrá til að varpa landsbundinni, svæðisbundinni og geirabundinni flokkun sinni við þann lista og, í kjölfar þess að byrjað er að nota skrána, uppfæra hana reglulega í samræmi við þróun ráðningarþjónustu á grundvelli hugbúnaðar sem evrópska samráðsskrifstofan leggur til.

4. Aðildarríki geta valið um að láta evrópska flokkunarkerfið koma í stað landsbundinna flokkunarkerfa sinna þegar það er tilbúið eða viðhaldið samvirkum landsbundnum flokkunarkerfum sínum.

5. Framkvæmdastjórnin skal veita tækniráðgjöf og, þar sem því verður við komið, fjárstuðning til aðildarríkjanna þegar þau koma upp skránni samkvæmt 3. mgr. og til aðildarríkja sem kjósa að láta evrópska flokkunarkerfið koma í stað landsbundinna flokkunarkerfa sinna.

6. Framkvæmdastjórnin skal með framkvæmdargerðum samþykkja nauðsynlega tæknistaðla og snið til að starfrækja sjálfvirka pörun í gegnum sameiginlega upplýsingatækniverkvanginn með aðstoð evrópska flokkunarkerfisins og samvirkni milli landsbundinna kerfa og evrópska flokkunarkerfisins. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 37. gr.

20. gr.

Auðveldaður aðgangur fyrir launafólk og vinnuveitendur

1. Aðilar að EURES-netinu og samstarfsaðilar þess skulu aðstoða launafólk og vinnuveitendur, sem nýta sér þjónustu þeirra, við að skrá sig í EURES-vefgáttina, þegar þess er óskað. Þessi aðstoð skal vera án endurgjalds.

2. Aðilar að EURES-netinu og samstarfsaðilar þess skulu tryggja að launafólk og vinnuveitendur, sem nýta sér þjónustu þeirra, hafi aðgang að almennum upplýsingum um það hvernig, hvenær og hvar þau geti uppfært, yfirfarið og dregið til baka hlutaðeigandi gögn.

IV. KAFLI

STUÐNINGSÞJÓNUSTA

21. gr.

Meginreglur

1. Aðildarríki skulu tryggja að launafólk og vinnuveitendur geti fengið aðgang að stuðningsþjónustu á innlendum vettvangi án ástæðulausrar tafar, hvort sem er yfir Netið eða utan þess.

2. Aðildarríkin skulu styðja þróun samræmdrar nálgunar á stuðningsþjónustu á landsvísu.

Taka þarf tillit til sérstakra þarfa svæða og staða.

3. Stuðningsþjónusta við launafólk og vinnuveitendur, eins og um getur í 22. gr., 25. gr. (1. mgr.), 26. gr. og, þar sem við á, 27. gr., skal vera án endurgjalds.

Stuðningsþjónusta við launafólk, eins og um getur í 23. gr., skal vera án endurgjalds.

Taka má gjald fyrir stuðningsþjónustu við vinnuveitendur sem um getur í 24. gr.

4. Hvers konar gjald fyrir þjónustu sem aðili eða, þar sem við á, samstarfsaðili EURES-netsins býður samkvæmt þessum kafla skal ekki vera hærra en það sem tekið er fyrir aðra sambærilega þjónustu sem aðilar og samstarfsaðilar EURES-netsins veita. Aðilar og samstarfsaðilar EURES-netsins skulu, eftir atvikum, upplýsa launafólk og vinnuveitendur um allan kostnað með skýrum og nákvæmum hætti.

5. Hlutaðeigandi aðilar og samstarfsaðilar EURES-netsins skulu skýra launafólki og vinnuveitendum greinilega frá því hvers konar stuðningsþjónustu þeir veita, hvar og hvernig þessi þjónusta er aðgengileg og með hvaða skilyrðum, með þeim upplýsingaleiðum sem þeir nota. Upplýsingarnar skulu birtar á EURES-vefgáttinni.

6. Með fyrirvara um 2. mgr. 11. gr. geta þeir aðilar að EURES-netinu, sem um getur í c-lið ii. liðar 1. mgr. 7. gr., og samstarfsaðilar EURES-netsins boðið þjónustu sína einvörðungu yfir Netið.

22. gr.

Aðgangur að grunnupplýsingum

1. Aðilar að EURES-netinu og, þar sem við á, samstarfsaðilar þess skulu veita launafólki og vinnuveitendum grunnupplýsingar um EURES-vefgáttina, þ.m.t. um gagnagrunn atvinnuumsókna og ferilskráa, og EURES-netið, þ.m.t. samskiptaupplýsingar hlutaðeigandi aðila og samstarfsaðila EURES-netsins á landsvísu, upplýsingar um ráðningarleiðir sem þeir nota (rafræna þjónustu, persónulega þjónustu, staðsetningu tengiliða) og hlutaðeigandi hlekki á Netinu, á auðveldlega aðgengilegan og notendavænan hátt.

Aðilar að EURES-netinu og, þar sem við á, samstarfsaðilar þess skulu, þar sem við á, vísa launafólki og vinnuveitendum á aðra aðila og samstarfsaðila EURES-netsins.

2. Evrópska samráðsskrifstofan skal styðja við að þróaðar séu grunnupplýsingar samkvæmt þessari grein og aðstoða aðildarríkin við að tryggja að upplýsingar séu á nægilega mörgum tungumálum með tilliti til þarfa vinnumarkaða aðildarríkjanna.

23. gr.

Stuðningsþjónusta við launafólk

1. Aðilar að EURES-netinu og, þar sem við á, samstarfsaðilar þess skulu bjóða launafólki sem leitar að starfi möguleika á aðgengi að þjónustunni sem um getur í 2. og 3. mgr. án ástæðulausrar tafar.

2. Þegar launamaður óskar eftir því skulu aðilar að EURES-netinu og, þar sem við á, samstarfsaðilar þess veita upplýsingar og leiðbeiningar um einstök atvinnutækifæri og einkum bjóða honum eftirfarandi þjónustu:

a) veita eða vísa til almennra upplýsinga um lífskjör og vinnuskilyrði í ákvörðunarlandinu,

b) veita aðstoð og leiðbeiningar um öflun upplýsinganna, sem um getur í 4. mgr. 9. gr.,

c) veita aðstoð, þegar við á, við gerð atvinnuumsókna og ferilskráa til að tryggja samræmi við evrópsku tæknistaðlana og sniðin sem um getur í 8. mgr. 17. gr. og 6. mgr. 19. gr. og við upphal slíkra atvinnuumsókna og ferilskráa á EURES-vefgáttina,

d) þegar við á, íhuga mögulega ráðningu innan Sambandsins sem hluta af aðgerðaráætlun einstaklings eða styðja gerð hreyfanleikaáætlunar fyrir einstakling sem leið til fá atvinnu innan Sambandsins,

e) vísa launamanni til annars aðila eða samstarfsaðila EURES-netsins þegar við á.

3. Að sanngjarnri beiðni launamanns skulu aðilar að EURES-netinu og, þar sem við á, samstarfsaðilar þess veita frekari aðstoð við atvinnuleit og aðra viðbótarþjónustu, að teknu tilliti til þarfa hans.

24. gr.

Stuðningsþjónusta við vinnuveitendur

1. Aðilar að EURES-netinu og, þar sem við á, samstarfsaðilar þess skulu bjóða vinnuveitendum, sem hafa áhuga á að ráða launafólk frá öðrum aðildarríkjum, möguleika á aðgengi að þjónustunni sem um getur í 2. og 3. mgr. án ástæðulausrar tafar.

2. Þegar vinnuveitandi óskar eftir því skulu aðilar að EURES-netinu og, þar sem við á, samstarfsaðilar þess veita upplýsingar og leiðbeiningar um ráðningartækifæri og einkum bjóða þeim eftirfarandi þjónustu:

a) veita upplýsingar um sértækar reglur sem varða ráðningu fólks frá öðru aðildarríki og þætti sem geta auðveldað slíka ráðningu,

b) veita, eftir því sem við á, upplýsingar um og aðstoð við að semja einstaka starfskröfur fyrir lausa stöðu og við að tryggja samræmi við evrópska tæknistaðla og snið sem um getur í 8. mgr. 17. gr. og 6. mgr. 19. gr.

3. Óski vinnuveitandi frekari aðstoðar og það eru nægilega miklar líkur á ráðningu innan Sambandsins skulu aðilar að EURES-netinu eða, þar sem við á, samstarfsaðilar þess, veita frekari aðstoð og viðbótarþjónustu, að teknu tilliti til þarfa hans.

Ef þess er óskað skulu aðilar að EURES-netinu eða, þar sem við á, samstarfsaðilar þess, veita einstaka leiðbeiningar um samningu krafna fyrir lausar stöður.

25. gr.

Aðstoð eftir ráðningu

1. Aðilar að EURES-netinu og, þar sem við á, samstarfsaðilar þess skulu, að beiðni launþega eða vinnuveitanda, veita:

a) almennar upplýsingar um aðstoð eftir ráðningu, s.s. um þjálfun í samskiptum við aðra menningarheima, tungumálanámskeið og stuðning við aðlögun, þ.m.t. almennar upplýsingar um atvinnutækifæri fyrir aðstandendur launþegans,

b) þegar hægt er, samskiptaupplýsingar stofnana eða fyrirtækja sem veita aðstoð eftir ráðningu.

2. Með fyrirvara um 4. mgr. 21. gr. er aðilum og samstarfsaðilum EURES-netsins, sem veita launafólki eða vinnuveitendum aðstoð eftir ráðningu beint, heimilt að gera það gegn gjaldi.

26. gr.

Auðveldaður aðgangur að upplýsingum um skattlagningu, málefni sem varða ráðningarsamninga, lífeyrisréttindi, sjúkratryggingar, almannatryggingar og virkar vinnumarkaðsaðgerðir

1. Aðilar að EURES-netinu og, þar sem við á, samstarfsaðilar þess skulu, að beiðni launþega eða vinnuveitanda, vísa beiðnum um sérstakar upplýsingar um réttindi varðandi almannatryggingar, virkar vinnumarkaðsaðgerðir, skattlagningu, málefni sem varða ráðningarsamninga, lífeyrisréttindi og sjúkratryggingar til lögbærra landsyfirvalda og, ef við á, til annarra viðeigandi aðila á landsbundnum vettvangi sem styðja launafólk til að neyta réttinda sinna innan ramma frjálsrar farar launafólks, þ.m.t. þeirra sem um getur í 4. gr. tilskipunar 2014/54/ESB.

2. Að því er varðar 1. mgr. skulu landsbundnu samræmingarskrifstofurnar vinna með lögbærum yfirvöldum á landsbundnum vettvangi sem um getur í 1. mgr.

27. gr.

Stuðningsþjónusta á landamærasvæðum

1. Þar sem aðilar eða samstarfsaðilar EURES-netsins á landamærasvæðum taka þátt í sérstökum samvinnu- og þjónustukerfum, svo sem samstarfsverkefnum yfir landamæri, skulu þeir veita launafólki sem sækir vinnu yfir landamæri og vinnuveitendum upplýsingar varðandi sérstakar aðstæður launafólks sem sækir vinnu yfir landamæri og sem varða vinnuveitendur á slíkum svæðum.

2. Meðal verkefna samstarfsins yfir landamæri geta verið atvinnumiðlunar- og ráðningarþjónusta, samræming samstarfs milli þátttökustofnana og -fyrirtækja og framkvæmd starfsemi sem tengist hreyfanleika yfir landamæri, þ.m.t. upplýsingar og leiðbeiningar til launafólks sem sækir vinnu yfir landamæri, með sérstakri áherslu á þjónustu á mörgum tungumálum.

3. Aðrar stofnanir og fyrirtæki en aðilar að EURES-netinu og samstarfsaðilar þess, sem taka þátt í kerfunum sem um getur í 1. mgr., skulu ekki teljast hluti af EURES-netinu á grundvelli þátttöku sinnar í þeim.

4. Á landamærasvæðunum, sem um getur í 1. mgr., skulu aðildarríkin leitast við að þróa lausnir sem fela í sér afgreiðslu á einum stað til að veita launafólki sem sækir vinnu yfir landamæri og vinnuveitendum upplýsingar.

28. gr.

Aðgangur að virkum vinnumarkaðsaðgerðum

Aðildarríki skal ekki takmarka aðgang að landsbundnum virkum vinnumarkaðsaðgerðum sem veita launafólki aðstoð við atvinnuleit einungis á grundvelli þess að launþegi leiti aðstoðar til þess að finna starf á yfirráðasvæði annars aðildarríkis.

V. KAFLI

UPPLÝSINGASKIPTI OG ÁÆTLANAGERÐARFERLI

29. gr.

Upplýsingaskipti um strauma og mynstur

Framkvæmdastjórnin og aðildarríkin skulu fylgjast með og birta upplýsingar um strauma og mynstur með tilliti til hreyfanleika í Sambandinu á grundvelli tölfræðilegra upplýsinga Hagstofu Evrópusambandsins og tiltækra landsbundinna gagna.

30. gr.

Upplýsingaskipti á milli aðildarríkja

1. Sérhvert aðildarríki skal einkum safna og greina kyngreindar upplýsingar um:

a) skort á vinnuafli og offramboð á vinnuafli á landsbundnum og geirabundnum vinnumörkuðum og veita sérstaka athygli viðkvæmustu hópunum á vinnumarkaði og þeim svæðum sem verða fyrir mestum áhrifum af atvinnuleysi,

b) starfsemi EURES-netsins á landsbundnum vettvangi og, þegar við á, yfir landamæri.

2. Landsbundnu samræmingarskrifstofurnar skulu bera ábyrgð á því að miðla fyrirliggjandi upplýsingum innan EURES-netsins og leggja sitt af mörkum til sameiginlegrar greiningar.

3. Aðildarríkin skulu gera þær áætlanir sem um getur í 31. gr. að teknu tilliti til upplýsingaskiptanna og sameiginlegu greiningarinnar sem um getur í 1. og 2. mgr. þessarar greinar.

4. Evrópska samráðsskrifstofan skal gera hagnýtar ráðstafanir til að auðvelda upplýsingaskipti milli landsbundnu samræmingarskrifstofanna og þróun sameiginlegrar greiningar.

31. gr.

Áætlanagerð

1. Landsbundnu samræmingarskrifstofurnar skulu gera árlegar landsbundnar vinnuáætlanir fyrir starfsemi EURES-netsins í aðildarríkjum sínum.

2. Í árlegu landsbundnu vinnuáætlununum skal koma fram:

a) aðalstarfsemi EURES-netsins á landsbundnum vettvangi í heild og, þegar við á, yfir landamæri,

b) heildarmannauður og fjármunir sem úthlutað er til framkvæmdar þeirra,

c) fyrirkomulag eftirlits með og mats á fyrirhugaðri starfsemi og þegar nauðsyn krefur, uppfærslu á henni.

3. Landsbundnu samræmingarskrifstofurnar og evrópska samráðsskrifstofan skulu hafa tækifæri til að fara saman yfir öll drög að landsbundnum vinnuáætlunum. Við lok þessarar yfirferðar skulu landsbundnu vinnuáætlanirnar samþykktar af viðkomandi landsbundnum samræmingarskrifstofum.

4. Fulltrúum aðila vinnumarkaðarins á vettvangi Sambandsins sem taka þátt í samræmingarhópnum skal veitt tækifæri til að gera athugasemdir við drögin að landsbundnu vinnuáætlununum.

5. Framkvæmdastjórnin skal, með framkvæmdagerðum, samþykkja nauðsynleg sniðmát og málsmeðferð fyrir skipti á upplýsingum um landsbundnar vinnuáætlanir á vettvangi Sambandsins. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við ráðgjafarnefndarmeðferðina sem um getur í 2. mgr. 37. gr.

32. gr.

Gagnasöfnun og -greining

1. Aðildarríki skulu tryggja að til staðar sé ferli til að safna gögnum um eftirfarandi svið starfsemi EURES-netsins sem starfrækt eru á landsbundnum vettvangi:

a) upplýsingar og leiðbeiningar sem EURES-netið veitir, á grundvelli fjölda tilvika sem umsjónaraðilar mála hjá aðilum að EURES-netinu og samstarfsaðilum þess eiga í samskiptum við launafólk og vinnuveitendur,

b) árangur í atvinnumálum, þ.m.t. atvinnumiðlun og ráðningar sem til koma vegna starfsemi EURES-netsins, á grundvelli fjölda lausra staða, atvinnuumsókna og ferilskráa sem afgreiddar eru og unnið er úr af umsjónaraðilum mála hjá aðilum að EURES-netinu og samstarfsaðilum þess og fjölda launafólks sem ráðið er til starfa í öðru aðildarríki í kjölfarið, sem þessum umsjónaraðilum er kunnugt um eða, þegar við á, á grundvelli kannana,

c) ánægju viðskiptavina með EURES-netið, sem fundin er út m.a. með könnunum.

2. Evrópska samráðsskrifstofan skal bera ábyrgð á öflun gagna um EURES-vefgáttina og þróun samvinnunnar um afgreiðslu samkvæmt þessari reglugerð.

3. Á grundvelli þeirra upplýsinga sem um getur í 1. mgr. og innan sviða starfsemi EURES-netsins sem tilgreind eru í þeirri málsgrein skal framkvæmdastjórnin samþykkja, með framkvæmdagerðum, samræmdar ítarlegar forskriftir fyrir gagnasöfnun og -greiningu til að fylgjast með og meta virkni EURES-netsins. Þessar framkvæmdargerðir skulu samþykktar í samræmi við rannsóknarmálsmeðferðina sem um getur í 3. mgr. 37. gr.

4. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldar gerðir í samræmi við málsmeðferðina sem um getur í 36. gr. til að breyta þeim sviðum sem tilgreind eru í 1. mgr. þessarar greinar eða til að bæta við þá málsgrein öðrum sviðum starfsemi EURES-netsins sem starfrækt eru á landsbundnum vettvangi innan ramma þessarar reglugerðar.

33. gr.

Skýrslur um starfsemi EURES-netsins

Framkvæmdastjórnin skal, með tilliti til þeirra upplýsinga sem safnað er eins og um getur í þessum kafla, leggja fram skýrslu á tveggja ára fresti um starfsemi EURES-netsins fyrir Evrópuþingið, ráðið, efnahags- og félagsmálanefnd Evrópusambandsins og svæðanefndina.

Þar til skýrslan sem um getur í 35. gr. er lögð fram skal skýrslan ,sem um getur í fyrstu undirgrein þessarar greinar, hafa að geyma lýsingu á stöðu mála varðandi beitingu þessarar reglugerðar.

VI. KAFLI

LOKAÁKVÆÐI

34. gr.

Vernd persónuupplýsinga

Þær ráðstafanir sem kveðið er á um í þessari reglugerð skulu framkvæmdar í samræmi við lög Sambandsins um vernd persónuupplýsinga, einkum tilskipun 95/46/EB og landsbundnar framkvæmdarráðstafanir hennar, auk reglugerðar (EB) nr. 45/2001.

35. gr.

Eftirámat

Eigi síðar en 13. maí 2021 skal framkvæmdastjórnin leggja fram eftirámatsskýrslu fyrir Evrópuþingið, ráðið, efnahags- og félagsmálanefnd Evrópusambandsins og svæðanefndina um beitingu þessarar reglugerðar og áhrif af henni.

Tillögur um breytingar á þessari reglugerð mega fylgja skýrslunni.

36. gr.

Beiting framsals

1. Framkvæmdastjórninni er falið vald til að samþykkja framseldar gerðir, að uppfylltum þeim skilyrðum sem mælt er fyrir um í þessari grein. Sérstaklega er mikilvægt að framkvæmdastjórnin fylgi sínum hefðbundnu venjum og hafi samráð við sérfræðinga, þ.m.t. sérfræðinga í aðildarríkjunum, áður en hún samþykkir þessar framseldu gerðir.

2. Framkvæmdastjórninni skal falið vald til að samþykkja framseldu gerðirnar, sem um getur í 4. mgr. 32. gr., til fimm ára frá 12. maí 2016. Framkvæmdastjórnin skal taka saman skýrslu um valdaframsalið eigi síðar en níu mánuðum fyrir lok fimm ára tímabilsins. Valdaframsalið skal framlengt með þegjandi samkomulagi um jafnlangan tíma nema Evrópuþingið eða ráðið andmæli þeirri framlengingu eigi síðar en þremur mánuðum fyrir lok hvers tímabils.

3. Evrópuþinginu eða ráðinu er hvenær sem er heimilt að afturkalla valdaframsalið sem um getur í 4. mgr. 32. gr. Með ákvörðun um afturköllun skal bundinn endir á valdaframsalið sem um getur í þeirri ákvörðun. Ákvörðunin öðlast gildi daginn eftir birtingu hennar í Stjórnartíðindum Evrópusambandsins eða síðar, eftir því sem tilgreint er í henni. Hún skal ekki hafa áhrif á gildi neinna framseldra gerða sem þegar eru í gildi.

4. Um leið og framkvæmdastjórnin samþykkir framselda gerð skal hún samtímis tilkynna það Evrópuþinginu og ráðinu.

5. Framseld gerð, sem er samþykkt skv. 4. mgr. 32. gr., skal því aðeins öðlast gildi að Evrópuþingið eða ráðið hafi ekki haft uppi nein andmæli innan tveggja mánaða frá tilkynningu um gerðina til Evrópuþingsins og ráðsins eða ef bæði Evrópuþingið og ráðið hafa upplýst framkvæmdastjórnina, áður en fresturinn er liðinn, um þá fyrirætlan sína að hreyfa ekki andmælum. Þessi frestur skal framlengdur um tvo mánuði að frumkvæði Evrópuþingsins eða ráðsins.

37. gr.

Nefndarmeðferð

1. Framkvæmdastjórnin skal njóta aðstoðar EURES-nefndarinnar sem komið er á fót með þessari reglugerð. Þessi nefnd skal vera nefnd í skilningi reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

2. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 4. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

3. Þegar vísað er til þessarar málsgreinar gilda ákvæði 5. gr. reglugerðar (ESB) nr. 182/2011.

38. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) nr. 1296/2013

1. Reglugerð (ESB) nr. 1296/2013 er breytt sem hér segir:

a) Ákvæði 23. gr. falli brott.

b) Í stað 2. mgr. 24. gr. komi eftirfarandi:

„2. Öllum aðilum og stofnunum, sem tilnefnd eru af aðildarríki eða framkvæmdastjórninni og uppfylla skilyrði til þátttöku í EURES-netinu, eins og mælt er fyrir um í reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/589 (*), er frjálst að taka þátt í EURES-aðgerðasviðinu. Á meðal slíkra aðila og stofnana skulu einkum vera:

a) lands-, svæðis- og staðaryfirvöld,

b) vinnumiðlanir,

c) samtök aðila vinnumarkaðarins og aðrir hagsmunaaðilar.

(*) Reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (ESB) 2016/589 um vinnumiðlunarnet Evrópu (EURES-netið), aðgang launafólks að þjónustu vegna hreyfanleika og frekari samþættingu vinnumarkaða, og breytingu á reglugerðum (ESB) nr. 492/2011 og (ESB) nr. 1296/2013 (Stjtíð. ESB L 107, 22.4.2016, bls. 1).“

2. Líta ber á tilvísanir í niðurfellda ákvæðið, eins og um getur í a-lið 1. mgr., sem tilvísanir í 29. gr. þessarar reglugerðar.

3. B-liður 1. liðar þessarar greinar skal ekki hafa áhrif á umsóknir um fjármögnun samkvæmt reglugerð (ESB) nr. 1296/2013 sem lagðar eru fram fyrir 12. maí 2016.

39. gr.

Breytingar á reglugerð (ESB) nr. 492/2011

1. Reglugerð (ESB) nr. 492/2011 er breytt sem hér segir:

a) Ákvæði 11. og 12. gr., 13. gr. (2. mgr.), 14.–20. gr. og 38. gr. falli brott.

b) Ákvæði 1. mgr. 13. gr. falli brott frá og með 13. maí 2018.

2. Líta ber á tilvísanir í niðurfelldu ákvæðin sem tilvísanir í þessa reglugerð og skulu þær lesnar með hliðsjón af samsvörunartöflunni í II. viðauka.

40. gr.

Umbreytingarákvæði

Stofnanir og fyrirtæki sem eru tilgreind sem samstarfsaðilar EURES-netsins, í samræmi við c-lið 3. gr. framkvæmdarákvörðunar 2012/733/ESB, eða sem veita takmarkaða þjónustu sem „tengdir samstarfsaðilar EURES-netsins“, í samræmi við d-lið 3. gr. þeirrar ákvörðunar, þann 12. maí 2016 geta, þrátt fyrir 11. gr. þessarar reglugerðar, tekið þátt sem aðilar að EURES-netinu, sem um er getið í ii. lið c-liðar 1. mgr. 7. gr. þessarar reglugerðar, eða sem samstarfsaðilar EURES-netsins, sem um er getið í d-lið 1. mgr. 7. gr. þessarar reglugerðar, til 13. maí 2019 að því tilskildu að þær eða þau skuldbindi sig til að uppfylla viðkomandi skyldur samkvæmt þessari reglugerð. Ef einhver af þessum stofnunum eða fyrirtækjum óskar eftir því að taka þátt sem samstarfsaðili EURES-netsins skal viðkomandi tilkynna landsbundnu samræmingarskrifstofunni um þau verkefni sem hún eða það mun inna af hendi samkvæmt 4. mgr. 11. gr. þessarar reglugerðar. Hlutaðeigandi landsbundin samræmingarskrifstofa skal upplýsa evrópsku samráðsskrifstofuna um það. Þegar umbreytingartímabilinu er lokið geta viðkomandi stofnanir eða fyrirtæki sótt um að halda áfram að vera innan EURES-netsins í samræmi við 11. gr. þessarar reglugerðar.

41. gr.

Gildistaka

1. Reglugerð þessi öðlast gildi á tuttugasta degi eftir að hún birtist í *Stjórnartíðindum Evrópusambandsins*.

2. Ákvæði 3. mgr. 12. gr. og 1.–7. mgr. 17. gr. skulu koma til framkvæmda 13. maí 2018.

Reglugerð þessi er bindandi í heild sinni og gildir í öllum aðildarríkjunum án frekari lögfestingar.

Gjört í Strassborg 13. apríl 2016.

Fyrir hönd Evrópuþingsins,	Fyrir hönd ráðsins,
M. SCHULZ	J.A. HENNIS-PLASSCHAERT
forseti.	*forseti.*

I. VIÐAUKI

Sameiginlegar lágmarksviðmiðanir

(eins og um getur í 2. mgr. 10. gr., 2. mgr. 11. gr.)

Þáttur 1 VEITING ÞJÓNUSTU

1. Skuldbinding um að hafa til staðar viðeigandi kerfi og málsmeðferðarreglur til að sannreyna og tryggja að farið sé að fullu að gildandi stöðlum á sviði vinnumála og lagalegum kröfum, með tilliti til fyrirliggjandi leyfisveitingakerfa og fyrirkomulags leyfisveitinga fyrir aðrar vinnumiðlanir en opinberar vinnumiðlanir þegar þjónustan er veitt, þ.m.t. gildandi lög um persónuvernd og, eftir atvikum, kröfur og staðlar um gæði gagna um lausar stöður.

2. Geta og að sýnt hafi verið fram á bolmagn til að veita þjónustu varðandi afgreiðslu, stuðningsþjónustu eða hvoru tveggja, eins og um getur í þessari reglugerð.

3. Geta til að veita þjónustu eftir einni eða fleiri auðveldlega aðgengilegum leiðum, a.m.k. með vefsetri stofnunarinnar.

4. Geta og bolmagn til að vísa launafólki og vinnuveitendum til annarra aðila að EURES-netinu og samstarfsaðila þess og/eða aðila með sérþekkingu á frjálsri för launafólks.

5. Staðfesting á að farið sé að meginreglunni um ókeypis stuðningsþjónustu fyrir launafólk í samræmi við aðra undirgrein 3. mgr. 21. gr.

Þáttur 2 ÞÁTTTAKA Í EURES-NETINU

1. Geta og skuldbinding til að tryggja tímanlega og áreiðanlega afhendingu gagna eins og um getur í 6. mgr. 12. gr.

2. Skuldbinding um að fylgja tæknistöðlum og sniðum fyrir afgreiðslu og upplýsingaskipti samkvæmt þessari reglugerð.

3. Geta og skuldbinding til að taka þátt í áætlanagerð og skýrslugjöf til landsbundnu samræmingarskrifstofunnar auk þess að veita landsbundnu samræmingarskrifstofunni upplýsingar um veitingu þjónustu og árangur í samræmi við þessa reglugerð.

4. Að nægilegur mannauður sé til staðar eða skuldbinding um að tryggja að hann sé til staðar til að annast viðkomandi verkefni.

5. Skuldbinding um að tryggja gæðastaðla um starfsfólk og að skrá starfsfólk í viðkomandi þætti sameiginlegu þjálfunar-áætlunarinnar eins og um getur í iii. lið a-liðar 1. mgr. 8. gr.

6. Skuldbinding um að nota vörumerki EURES-netsins aðeins fyrir þjónustu og starfsemi sem tengist EURES-netinu.

_____

II. VIÐAUKI

Samsvörunartafla

Reglugerð (ESB) nr. 492/2011	Þessi reglugerð
Fyrsta undirgrein 1. mgr. 11. gr.	a-liður 1. mgr. 30. gr.
Önnur undirgrein 1. mgr. 11. gr.	b- og d-liður 2. mgr. og 3. mgr. 9. gr. og 13. gr.
2. mgr. 11. gr.	9. og 10. gr.
1. mgr. 12. gr.	—
2. mgr. 12. gr.	—
Fyrsta undirgrein 3. mgr. 12. gr.	4. mgr. 9. gr.
Önnur undirgrein 3. mgr. 12. gr.	1. og 2. mgr. 18. gr.
1. mgr. 13. gr.	3. mgr. 12. gr. og 1.–6. mgr. 17. gr.
2. mgr. 13. gr.	7.–8. mgr. 17. gr.
1. mgr. 14. gr.	—
2. mgr. 14. gr.	—
3. mgr. 14. gr.	—
1. mgr. 15. gr.	10 gr. (1. og 2. mgr.), 12. gr. (1.–3. mgr.) og 13. gr.
2. mgr. 15. gr.	a-liður 3. mgr. 9. gr. og 1. mgr. 10. gr.
16. gr.	—
1. mgr. 17. gr.	30. gr.
2. mgr. 17. gr.	6. mgr. 16. gr.
3. mgr. 17. gr.	33. gr.
18. gr.	a-liður 1. mgr. 7. gr.
1. mgr. 19. gr.	8. gr.
2. mgr. 19. gr.	—
20. gr.	iii. liður og v. liður a-liðar í 1. mgr. 8. gr. og b-liður í 3. mgr. 9. gr.
38. gr.	—